

12

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2023
LETNIK LXXXII
ISSN 0350-4573

Srečno 2024!

VOŠČILO

*Letošnja novoletna poslanica predsednika RZS vsem ribičem nekoliko drugače
– želje za 2024.*

*Po katastrofalnem poplavnem letu 2023 bi vsem nam ribičem želel predvsem,
da:*

- nam država prisluhne in z našim sodelovanjem opravi popolavne ukrepe čim bolj sonaravno in prijazno za ribje habitate;*
- se zaradi okrnjenih možnosti izvajanja ribolova v določenih ribiških okoliših članstvo ne bi zmanjševalo;*
  - bi bile vode čim manj dni v letu kalne;*
  - bi se matične jate rib čim prej obnovile;*
  - se domerodne ribe čim prej vrnejo;*
- bi bilo čim manj preprirov med ribiči in ribiškiimi funkcionarji in*
  - bi imeli dovolj časa, da izživimo ribiško strast.*

Želim vam tudi osebnih uspehov in razumevanja v krogu najbližjih.

*dr. Miroslav Žaberl,
predsednik*

MEDNARODNI SEJEM LOVSTVA IN RIBIŠTVA 2024 V GORNJI RADGONI

Predstavitev sladkovodnih ribičev na sejmu

Slovenski sladkovodni ribiči se že vrsto let redno predstavljamo na Mednarodnem sejmu lovstva in ribištva LOV v Gornji Radgoni. Predstavili smo se tudi na zadnjem, 12. mednarodnem sejmu lovstva in ribištva, ki je potekal na sejmišču v Gornji Radgoni od 8. do 10. aprila 2022. Sejem pripravljajo vsaki dve leti. Sejem je osrednja sejemška prireditev lovcev in ribičev pri nas, kar potrjujejo tudi pozitivni odzivi razstavljalcev, sodelujočih institucij in obiskovalcev. Naslednji sejem, že 13. povrsti, bo potekal od 5. do 7. aprila 2024.

UO RZS je na predlog komisije za promocijo sprejel sklep, da je naša prioriteta letos udeležba na sejmu LOV v Gornji Radgoni in da se bomo sejma vsako drugo leto tudi udeleževali. Zato smo takoj pričeli s pripravo programa nastopa. 22. septembra smo se predstavniki RZS, skupaj s predstavniki RD iz Pomurja, uradno srečali tudi s predstavniki Pomurskega sejma na čelu s predsednikom uprave Janezom Erjavcem.

Na sejmu bodo aktivno sodelovale s svojimi predstavtvami poleg RZS tudi vse RD iz Pomurja, katerih predstavniki bodo prisotni tudi na razstavnem paviljonu. K sodelovanju bomo povabile tudi druge RD. Želimo, da se RZS obiskovalcem predstavi čim bolj celovito. K sodelovanju bomo povabili tudi Zavod za ribištvo Slovenije in Zvezo športnih ribičev na morju.

Na sejmu bomo tudi sladkovodni ribiči pripravili »ribiški dan«, v okviru katerega bomo načrtovali naše osrednje aktivnosti na sejmu. K sodelovanju bomo pritegnili komisijo za delo z mladimi, komisijo za varstvo okolja, komisijo za mednarodne mednarodno dejavnost in druge zainteresirane na RZS.

Osrednja tema predstavitve bo ribolov krapovcev in plenilk, ki sovпада tudi z območjem, kjer se sejem odvija in na katerem ti dve ribolovni tehniki prednjačita. Glede na bližino sejma s sosednjimi državami bomo kot goste povabili tudi članice delovanja skupnosti za športni ribolov Alpe -Jadran, kolege s Hrvaške in Madžarske, povabili pa bomo tudi avstrijske ribiče, s katerimi RZS sodeluje prek EAA.

Na sejmu bo RZS organizirala tudi strokovni posvet na temo naravovarstva in ribiškega upravljanja z delovnim naslovom »Aktivna soudeležba ribištva pri gospodarjenju z vodami.« Moto posveta je lahko naš slogan »Življenje vodi«, poudarek pa bi dali aktualni problematiki obnove vodotokov in življenja v njih po katastrofalnih poplavih z osnovnim sporočilom, da želimo ribiči aktivno sodelovati v obnovi vodotokov in življenja v njih. Predlagamo, da posvet pripravimo skupaj z Zavodom za ribištvo Slovenije.

Pomemben sestavni del našega nastopa bo ponovno tudi ribja kulinarika.

Na RZS želimo, da bi bil sejem ribištva in nastop RZS na njem zanimiv za širok krog naših članov. Vodstvo sejma se je obvezalo, da bo zagotovilo tudi nastop proizvajalcev in trgovine ribiškega pribora in opreme, na RZS pa se bomo potrudili, da bo naš nastop zanimiv, aktualen in bo obiskovalcem predstavil čim bolj celovito predstavitev naše organizacije in dejavnosti. Zelo pomembno za uspešen nastop in pritegnitev članov RD na sejem je tudi redno sprotno obveščanje ribiške javnosti o vsebini našega nastopa na sejmu, zato bomo v glasilu Ribič to tudi storili.

Marko Krajnc, Borut Jerše

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja

Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.

Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:

uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849

www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS

sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS

tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS

racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič

glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:

Vladimir Mikec, Jure Ušeničnik Schifferstein,
Egon Dolenc, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:

člana:

dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Glasilo je sofinancirala Fundacija za financiranje športnih organizacij v RS.

Vsebina

VOŠČILO

Voščilo

Dr. Miroslav Žaberl 362

SEJMI

Mednarodni sejem Lovstva in ribištva 2024
v Gornji Radgoni

Marko Krajnc, Borut Jerše 362

DELO RZS

Konferenca EAA o prihodnosti ribiških klubov

Mag. Igor Miličič 364

POPLAVE

Savinja po katastrofalnih poplavah – se bomo sposobni ogniti napakam iz preteklosti in se lotiti obnove sonaravno?

Borut Jerše 366

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Grosuplje

Uredništvo, povzeto po spletni strani RD 368

SVETOVNA PRVENSTVA

23. Svetovno prvenstvo LKO

Aleksander Kolar 370

DRŽAVNA PRVENSTVA

Novi mladinski državni prvak v muharjenju

Matjaž Brodnik 374

Ekipa RD Ptuj ubranila naslov državnih prvakov

Jože Šmejc 378

Razpis natečaja 37. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2024 in 26. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Matej Delak, dr. Miroslav Žaberl 381

SREČANJA

Ekipa RD Slovenska Bistrica osvojila jubilejni pokal

Jože Šmejc 382

RIBOLOV

Šmartinsko jezero, biser ob Celju

Toni Janežič 385

O sulčelovu malo drugače

Vladimir Mikec Miki 387

RIBIČI PIŠEJO

Gensko čista postrv

Jožef Smolej 391

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

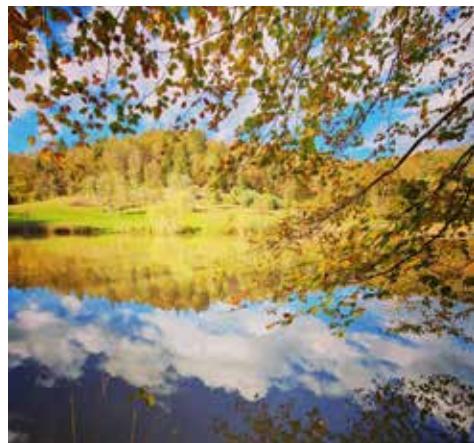
Hudourniška Kamniška Bistrica

Dr. Tomaž Lavrič 392

MLADI RIBIČ

V objemu miru in narave

Blaž Dominik 394

RIBIČI KUHAJO

Novoletni menu iz sladkovodnih rib

Borut Jerše 396

RAZVEDRILO

Ščukec Lukec in Rakec Jakec

Mitja Manček 397

LETNO KAZALO

398

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2023:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	10. 1.	7. 2.	7. 3.	4. 4.	9. 5.	6. 6.	8. 8.	5. 9.	10. 10.	7. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,

- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovano zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemati elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejemali ga boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

KONFERENCA EAA O PRIHODNOSTI RIBIŠKIH KLUBOV

Konferenco, ki je potekala v Göteborgu 14. in 15. novembra, je v sklopu rednih tematskih srečanj o različnih problemih športnih ribičev organizirala Evropska ribiška zveza (EAA). Na konferenci so bili prisotni predstavniki osmih od desetih držav članic, ki so vsi predstavili stanje in težave, s katerimi se srečujejo pri delovanju svojih ribiških klubov. Tu je treba povedati, da raven ribiškega kluba npr. na Švedskem ali ribiške družine v Sloveniji ni neposredno primerljiva. Kar nekaj klubov v državah članicah EAA ni lastnikov ribolovnih voda ali najemnikov ribolovnih pravic za enega ali več revirjev. V smislu delovanja samih društev pa obstaja kar nekaj skupnih točk, predvsem v profilih članstva (povprečna starost članstva, število mladih ribičev in žensk v društvu ipd.).

(Veliko je ribičev, ki izkoristijo obstoječi sistem zgolj sebi v prid t. i. »free-riderjev«

Na Nizozemskem ugotavljajo, da je ribičev sicer veliko (700.000), a bo treba zaradi optimizacije nekatere klube (skupaj 700) ukiniti oz. jih za normalno delovanje združiti. Kljub prostovoljnemu delu je vodstvom ribiških klubov potrebna občasna pomoč s strani zaposlenih iz državne ribiške zveze. Pri prostovoljnem delu je aktiven zgolj 1 % članov klubov. Po opravljenih anketah bi več ribičev sodelovalo pri prostovoljnem delu, a ne vedo, kako oz. jih zanima predvsem delo z ribami, pisarniškiemu delu pa se raje izognejo. Članic v ribiških klubih je manj kot 10 % vseh včlanjenih ribičev.

Na Norveškem obstaja 530 ribiških klubov s 123844 člani, ki se včlanjujejo v klube predvsem zaradi želje po ribiških tekmovanjih in ohranjanja narave. Problem se pojavlja, ker se 15 % anketiranih ribičev sicer želi vključiti v prostovoljno delo, mlajše deloobvezne generacije pa osredotočajo na službene zahteve.

Na Danskem obstaja osem tipov različnih vrst ribiških klubov, problem se pojavlja, ker lahko danski ribič lovi na več kot 80 % voda brez potrebe, da se včlani v katerikoli klub. Nasploh imajo klubi dokaj slabo javno podobo, saj več kot polovica vseh danskih ribičev ne ve, kaj ribiški klubi počnejo. Ponovno se pojavi problem »free-riderjev«, kjer igra dejstvo, da je na Danskem ribolov lahko poceni, pomembno vlogo. Se pa pri lovu na bolj prestižne vrste rib, kot sta morska postrv in losos, zaradi omejenosti ustreznih voda pojavi zunanja prisila včlanjevanja v klube, kajti ravno ti imajo v lasti ali najemu najboljše revirje za te vrste rib. V primerih takih klubov pa člani vidijo pomen kluba, da njegovo vodstvo ustrezno komunicira z lastniki zemljišč, z državnimi in občinskimi organi ter s samimi ribiči - člani kluba.

V Veliki Britaniji je 22.000 ribičev včlanjenih v zvezo Angling Trust, katere glavni nadzornik je Okoljska agencija. Ta je pravno obvezana izvajati zaščito voda in ribjih habitatov pred onesnaževanjem in izvajati ribiško čuvajsko službo, vendar se iz prakse na terenu vidi, da ni tako. Zaradi tega vlada precej ogorčenja med ribiči, in sicer ni jasno, zakaj so potem sploh dolžni kupovati dovolilnice od agencije. Večina vodstev ribiških klubov v VB je ljudi starejše generacije, ki na mlajše ribiče gledajo z nezaupanjem. Istočasno se tudi mlajši

Kaare Manniche Ebert iz Danske ribiške zveze (foto: Igor Miličić)

ribiči sprašujejo, zakaj bi bili dožni pomagati starejšim kolegom, če se ti nočejo umakniti z vodstvenih pozicij v klubih. Medgeneracijski spor se prenaša tudi na upravljanje revirjev na način, da vodstva klubov ne upoštevajo želje mladih ribičev, da bi na posameznem ribniku uredili možnost lova na specifično vrsto rib (t. i. »specimen fishing«). Dogaja se, da se iz užaljenosti mladi združujejo po svoje in v času javne dražbe ribiških pravic dejansko odkupijo posamezni revir, kar pa dolgoročno slabi že tradicionalni ribiški klub na določenem območju. Za izvajanje aktivnosti z mladimi ribiči država od ribiških klubov zahteva dokaj drago potrdilo o nekaznovanosti, zato imajo nekateri klubi zelo malo mladih. Pri vprašanju vključevanja obeh spolov v ribištvo, so ugotovili da je treba vzpostaviti prijazno okolje, tudi s postavljanjem ustreznih infrastrukture (ženski WC) ob klubskih revirjih.

Na Finskem se ravno zato ribiški klubi aktivno udeležujejo za čim večje vključevanje žensk v svoje vrste, zato izvajajo številne aktivnosti promocije ribolova za celo družino; najboljše orodje za tako dejavnost pa so različna družbena omrežja.

Na Švedskem obstaja 430 ribiških klubov s 73.000 člani, katerih vključevanje v prostovoljno delo klubov je zelo različno. Glavna motivacija za udeleževanje v klubu sta upravljanje revirjev in organizacija ribiških tekmovanj (predvsem ribolov skozi led, v zadnjih letih pa pridobiva na popularnosti tehnika vleka umetnih vab s čolna). Klubi izvajajo ribiške aktivnosti za šoloobvezne otroke, za kar prejmejo denarna sredstva od države, a žal le 12 % klubov redno izvaja tako aktivnost. Od same švedske ribiške zveze Sportfiskarna vodstva klubov pričakujejo in dobivajo usposabljanja na področju ribiškega gospodarjenja, poslovanja klubov in administrativne podpore – povečanja stopnje digitalnega poslovanja.

V Nemčiji gre po statističnih podatkih enkrat letno lovit ribe 6,57 milijona prebivalcev (9,3 %), 1,7 milijona ljudi je opravilo obvezni ribiški izpit. Vseeno pa je 60 % ribičev dejansko včlanjenih v enega izmed 9000 klubov, kar pomeni, da imajo tudi v nemški zvezi problem s »free-riderji«. To so ribiči, ki želijo zgolj loviti ribe in ne vidijo posebnih dobrot zase, v primeru, da bi se včlanili v kak ribiški klub. Jasno je načrtana sprememba mišljenja današnjih mladih generacij, ki si vseskozi postavlja vprašanje, kakšne ugodnosti mi prinaša članstvo v ribškem klubu? Pot do pridobitve pravice do ribolova v Nemčiji je zahtevna, z veliko pravnimi ovirami. Ena glavnih motivacij za vodenje ribiških klubov so bila ribiška tekmovanja, ki pa so že nekaj let prepovedana. Podobno kot v drugih članicah EAA večji odstotek vodstvenega kadra klubov predstavljajo upokojenci. Člansko in finančno šibkejši ribiški klubi so na udaru zaradi konkurence podjetij ali drugih nevladnih organizacij pri odkupu ribiških pravic za rabo npr. stoječih voda za postavitev plavajočih sončnih celic ali pa zgolj fiktiven odkup ribiških pravic s strani finančno močnih organizacij za zaščito živali, ki hočejo ribiče pregnati z določene vode. Element, ki lahko okrepi moč klubov, je povečanje članstva, ki pa ga ne bo, v kolikor se ribiči ne zavedajo

Udeleženci konference (foto: Mathias Arnham, Sportfiskarna)

jasnih prednosti članstva v klubih v primerjavi z nečlanstvom. Tudi klubi morajo zato ribičem v prihodnje ponuditi več, osrednja ribiška zveza pri tem lahko nudi administrativno pomoč. Primer take pomoči je digitalna članska izkaznica, ki je hkrati tudi ribolovna dovolilnica. V današnjem času se vse bolj kaže družbeni pomen posedovanja podatkov, kar lahko tako osrednja zveza kot klubi izkoristijo z olajšanim in hitrejšim zbiranjem podatkov, ki statistično dokazujejo splošni pomen športnega ribolova za družbo.

Podobnosti in razlike med ribiškimi klubovi v članicah EAA z RD v Sloveniji so predvsem v načinu, kdo upravlja z ribjim življenjem; obstajajo ribiški klubi, ki ne upravljajo z nobenim vodnim telesom, medtem ko RD brez upravljanja revirjev določenega okoliša dejansko ne more biti. Podobnost plačevanja ribiških koncesij državi s strani RD je lahko le delen, saj so nekateri ribiški klubi v Evropi ne zgolj najemniki, ampak tudi lastniki zemljišča vodnega telesa. Obstajajo pa jasne podobnosti v strukturi članstev RD in članstev v ribiških klubih, kjer prevladujejo starejši občani v vseh funkcijah društvenega delovanja, pripadnikov generacije srednjih let je manj in so v ribištvu iz različnih razlogov manj aktivni, kot bi lahko bili. Odstotek žensk v ribiških klubih in RD je majhen, se pa oboji trudijo z najrazličnejšimi aktivnostmi v ribiške vrste pridobiti čim več mladih.

Razprava o prihodnosti delovanja ribiških klubov oz. ribiških organizacij na splošno je kompleksna in kot taka ne ponuja enostavnih rešitev. Udeleženci tokratne konference EAA so opredelili nekaj elementov, ki bi lahko ponudili odgovore na predstavljene težave. Udeleženci so izpostavili, da bo v prihodnosti treba jasneje izpostaviti vse prednosti, ki jih nudi članstvo v ribiških organizacijah tistim ribičem, ki bi drugače bili »free-riderji«. O željah vseh članov nam lahko pomagajo pogoste ankete oz. pridobivanje relevantnih podatkov. Istočasno je smiselno čim širše digitaliziranje podatkov in njihova poenostavitev na način, da se administracija v ribiških organizacijah čim bolj poenostavi.

Ne nazadnje pa bo v prihodnosti nujno večje medgeneracijsko sodelovanje in spoštovanje, kot je bilo to običajno do sedaj, in sicer z namenom zagotovitve uspešne tranzicije pridobljenega znanja in izkušenj s sodobnimi pogledi današnjega časa; le na ta način se bo zagotovila kontinuiteta ribiških organizacij, kot jih poznamo danes. Tu bi lahko pomagalo dejstvo, da je ravno ribolov kot šport izrazilo medgeneracijsko naravnano in ga lahko izvajajo mladi in stari istočasno. Udeleženci so se ob koncu konference strinjali o smiselnosti ponovitve takega posveta čez nekaj let, in sicer z namenom ugotoviti, kaj smo ribiči naredili za izboljšanje delovanja naših klubov in ribiških družin.

Mag. Igor Miličič, sekretar RZS

SEJEM RIBOLOV 2024 VAS VABI K PRIJETNEMU IN USPEŠNEMU STANOVSKEMU DRUŽENJU NA NARAVNEM SREČEVALIŠČU SLOVENIJE, AVSTRIJE, HRVAŠKE IN MADŽARŠKE

Mednarodni bienalni sejem ribištva in lovstva, ki ga je v letu 2022 obiskalo 14.000 obiskovalcev, bo trinajstič potekal v Gornji Radgoni od petka, 5., do nedelje, 7. aprila 2024.

V sredo, 22. novembra, so se na sestanku programskega sveta sejma v Ljubljani predstavniki Lovske zveze Slovenije, Ribiške zveze Slovenije, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano - Direktorata za gozdarstvo in lovstvo, Zavoda za gozdove Slovenije, Centra za promocijo in pospeševanje športnega ribolova in ribiškega turizma, RACOON in Pomurskega sejma dogovorili za dejavno sodelovanje pri organizaciji sejmskih predstavitev in spremljajočega programa dogajanja.

Največji praznik ljubiteljev narave v sosedski regiji štirih držav bo tako ribičem, lovcem, kinologom in vsem, ki prisegajo na druženje z neokrnjenim okoljem, ponujal zanimive strokovne razstave in srečanja v organizaciji krovnih slovenskih stanovskih organizacij, ki skrbijo za sožitje človeka z naravo ter vzgojo mladih generacij naravovarstvenikov.

Obiskovalce bodo vabile novosti in ugodni nakupi ribiške, lovske in kinološke opreme, oblačil, obutve, pripomočkov za aktivnosti na prostem ter zamislili in destinacije za dejavno preživljanje prostega časa ob jezerih in rekah.

Osnovna tematika predstavitev Ribiške zveze Slovenije bo lov krapovcev in plenilk. Na razstavnem prostoru se bodo s svojimi lovišči predstavile ribiške družine iz Pomurja in drugih slovenskih regij ter Hrvaški športsko ribolovni savez. Vabljeni so tudi predstavniki zvez iz območja Alpe Jadran. Na dan slovenskih ribičev v soboto bodo organizirali posvet na temo življenja v vodi in posegov v vodotoke v luči zadnjih poplav. Pripravljajo kotiček za pokušanje ribje kulinarike. Posebno skrb bodo namenili delu z mladimi in njihovemu vključevanju v ribiške vrste.

Racoon, Center za promocijo in pospeševanje športnega ribolova in ribiškega turizma, bo prikazal svoje založniške novosti in predstavil nagrajence projekta Slovenski ribiški produkt.

Lovska zveza Slovenije bo predstavila svoje dejavnosti in dosežke, pripravlja pa tudi pestro strokovno, tekmovalno in družabno dogajanje.

Lovsko kinološko društvo Maribor in Kinološka zveza Slovenije pripravljata Državno razstavo psov vseh lovskih pasem - CAC

Strelska zveza Slovenije bo predstavila svojo dejavnost in omogočila obiskovalcem, da se preizkusijo v športnem streljanju.

Slovenska zveza za sokolarstvo in zaščito ptic ujed bo obiskovalcem približala delo sokolarjev, opremo in žive ptice ujede.

Sejem bo ob zanimivih razstavah in tehtnih strokovnih dogodkih popestrilo vsakodnevno poučno in zabavno dogajanje. Vabile bodo pokušnje ribjih in divjačinskih jedi, nastopi lovskih registov in pevskih zborov. Pestro in zabavno bo tekmovanje v kuhanju ribje čorbe in lovskega golaža ... Razstava starodobnih vozil »AVTO-MOTO KLASIKA« bo prikazovala skrb za naravo z ohranjanjem tehnične dediščine. Pestro in okusno sejmsko dogajanje bo že v marcu 2024 napovedalo tudi strokovno ocenjevanje divjačinskih salam.

Vabljeni k naravno odličnemu sodelovanju!

Več informacij:

Staš Sukič, projektni vodja, telefon +386 (0)2 5642 110,

E: stas@pomurski-sejem.si

Jana Dimec, projektni vodja, telefon: +386 2/5642 108,

e-pošta: jana.dimec@pomurski-sejem.si

www.pomurski-sejem.si

Del Savinje nad Ljubnim ob zaselku Trbiž, ki je bil urejen sonaravno, po povodnji 4. avgusta, je kljub 90 stopinjskemu ovinku in izjemnim silam zdržal tokratno povodnj in ubranil regionalno cesto pred povodnjo in po njej.

ŽIVLJENJE VODI

SAVINJA PO KATASTROFALNIH POPLAVAH – SE BOMO SPOSOBNI OGNITI NAPAKAM IZ PRETEKLOSTI IN SE LOTITI OBNOVE SONARAVNO?

Katastrofalne poplave v začetku avgusta niso povzročile le velike materialne škode, niso le ogrožale človeških življenj in premoženja ljudi, ampak so tudi močno zarezale v naravno okolje, vodotoke in življenje v njih. Med najbolj prizadetimi je reka Savinja in življenje v njej.

Sladkovodni ribiči slovenskim rekam posvečamo posebno skrb in že zelo dolgo opozarjamo na pogosto neprimeren odnos do voda in vodnih organizmov. Tako smo že v letu 2003, ob praznovanju 115-letnice RZS v Mozirju, pripravili tudi ekološki posvet na temo *Savinja včeraj, danes, jutri*. Na posvetu se je dr. Božidar Voljč, ki je imel referat na to temo, med drugim vprašal: »Ali lahko Savinji dopustimo, da bo še naprej ostala Savinja, ne pa v ozko kamnito korito ujet kanal? Smo ji sposobni pustiti njen značaj in ga vključiti v naš domovinski ponos? Koliko sveta ob njenih bregovih, njenega, t. i.

Savinjinega sveta smo ji pripravljene priznati? Smo pripravljene njen razburljivi značaj sprejeti tako, da se ji umaknemo, kjer je treba?« Žal so nam tudi katastrofalne posledice avgustovskih poplav letos potrdile, da žal nismo.

Leta 2011 je RZS spet pripravila naravovarstven posvet v Državnem svetu R Slovenije. Na njem je velik poznavalec, ribič in ljubitelj Savinje, žal že pokojni Milan Štravs, pripravil izvrsten referat o stanju na reki Savinji, kjer je pojasnil največje napake in krivice, ki smo jih povzročili Savinji. Stanje na Savinji je Milan Štravs opisal v omenjenem referatu takole: »Porečje

Savinje obsega 1.777 km². Njeno povirje je v Savinjskih Alpah in Karavankah ter sega do višine 2.400 m. Savinja izvira na nadmorski višini 960 m in se na 105 km dolgi poti do Zidanega Mostu spusti za 750 m, kar ji daje hudourniški značaj. Velik vpliv na reko imajo prejšnji in sedanji gradbeno-regulacijski posegi. Za cilje pozidave, melioracij, erozijske in poplavne varnosti se porečje Savinje vse bolj spreminja v kamnite kanale brez funkcionalnih objektov za nadaljnji obstoj izredno pestrega vodnega živalstva in rastlinstva. Od nam znanih 311 jezov in drugih hidrotehničnih objektov jih je ostalo le še 66.« Svoj prispevek je zaključil z besedami: »Savinja je tekla, teče in še bo tekla po Savinjski dolini. Naš skupni dolg do te reke in njenih pritokov je velik. Čas je že, da ji začnemo vračati, kar je bilo njenega, in Savinja bo radodarno vrnila tudi nam.«

Očitno smo tudi ta poziv preslišali. Pred nami je obsežna poplavsna sanacija vodotokov in življenja v njih. To je hkrati lahko tudi dobra priložnost, da se sanacije tokrat lotimo bolj sonaravno in ne ponavljamo napak iz preteklosti. Pa bomo tega sposobni? Žal prve izkušnje s terena niso preveč optimistične, saj se zadeve ponovno ne lotevamo dovolj sistematično in usklajeno. Ribiči smo se zelo angažirali, da bi sodelovali pri obnovi, saj nam to omogoča zakonodaja in nalaga vlogo pri upravljanju z vodnim življenjem.

ZRD Celje je 17. oktobra na Ljubnem ob Savinji pripravila zelo odmeven posvet predsedstev ZRD Celje na temo poplavsne obnove, ki se ga je udeležilo več kot 30 udeležencev. V uvodni besedi je Boštjan Peter Zagožen, predsednik ZRD Celje, predstavil namen posveta in pozdravil udeležence. Poudaril je razsežnosti poplav na Savinji in opozoril, da je situacija marsikje še slabša na pritokih. Ribiči ocenjujemo, da je odneslo med 80 in 90 odstotkov ribjega življa, uničilo ribjo hrano, bentos. Kako vzpostaviti stanje voda na nivo pred poplavami? Poudaril je, da je treba zastaviti načrt za prihodnost Savinje in njenih pritokov.

V okviru posveta so se udeleženci v prvem delu seznanili s pričakovanimi smernicami ter načrti posegov v vode v okviru poplavsne obnove Savinje s pritoki, ki sta jo udeležencem predstavila sodelavca koncesionarja podjetja NIVO EKO ter predstavnica Direkcije R Slovenije za vode, Sektor območja Savinje, v drugem delu pa so udeležencem sodelavci Zavoda za ribištvo Slovenije podali smernice in nasvete, kako se kar najbolj učinkovito lotiti poplavsne obnove ribjega življa v pričakovanih razmerah, ki bodo poleg degradiranih vodotokov zajemali tudi veliko posegov v vode.

Enotna želja vseh predstavnikov RD v ZRD Celje je, da moramo ribiči aktivno sodelovati pri vseh ukrepih. Osnovno

zahtevo vseh zbranih ribičev je lepo povzel predsednik ZRD Celje Boštjan Peter Zagožen v zahtevi, da bi morali v obnovi, ki naj poteka sonaravno, tesno sodelovati vsi, koncesionarji, vodarji, cestarji, lokalne skupnosti in ribiči ob upoštevanju strokovnih smernic, ki jih je pripravil ZZRS.

Prisotni so se strinjali, da sodelovanje pri obnovi večinoma dobro poteka z Direkcijo R Slovenije za vode, Sektorjem območja Savinje ter koncesionarjem NIVO EKO, manj pa z lokalnimi skupnostmi, kjer marsikje ni pravega sodelovanja, največji problemi pa so v sodelovanju s cestarji oziroma Direkcijo R Slovenije za infrastrukturo. Premalo je tudi informiranosti ZZRS s strani tistih, ki so zadolženi za obnovo, kljub temu da bi Zavod morali obveščati in je pripravljen pomagati s strokovnimi nasveti. Prav ZZRS se je med prvimi odzval pozivu ribičev in prišel na teren pomagat. Pri poplavsni obnovi bi bilo nujno treba upoštevati Smernice pri izvajanju interventnih posegih v vodotoke, ki so jih pripravili na ZZRS.

Zanimive dodatne podatke mi je posredoval tudi Gregor Križnik, predsednik RD Ljubno, ki se že dolgo bori za sonaravno urejanje Savinje. Povedal je naslednje: »RD Ljubno ima po katastrofalnih avgustovskih poplavah po cinitvi uradnega cenilca gradbene stroke 1.660.000 EUR škode na opremi in infrastrukturi, na ribogojnici na Ljubnem in vališču v Podvolvljku in ribiškem domu. V to pa ni zajeta škoda na prosto živečih ribah v Savinji in pritokih, ki je ni mogoče oceniti in je za nas neprecenljiva. Ocenjujemo, da je ribji stalež v Savinji, kjer upravlja z ribami RD Ljubno, uničen vsaj 90 odstotno, v pritokih pa nekje tudi v celoti. Po naši oceni bo Savinja potrebovala 5 do 6 let, da se povrne v sprejemljivo normalno stanje, kljub temu da ima reka tudi naravno moč samoobnove. Tudi izpad prihodka iz naslova ribolovnega turizma bo za našo RD ogromen. Upoštevati pa moramo še, da reka Savinja daje pečat tudi vsej dolini, ki je življenjsko odvisna od turizma, ta pa je v dobršni meri vezan tudi na aktivnosti v Savinji in ob njej.

Z reševanjem rib smo pričeli takoj, že naslednji dan po povodnji. Borili smo se za življenje vsake ribe. Veliko so nam pomagali tudi domačini. Z velikimi napori smo uspeli rešiti okrog 4 tone rib. Kar se poplavsne obnove tiče, je bilo posebno kritično v prvem obdobju po poplavi, ko je marsikje delo potekalo precej nekoordinirano in anarhično. Sedaj pa z veseljem ugotavljamo, da je sodelovanje s koncesionarjem NIVO EKO, Direkcijo R Slovenije za vode, s Sektorjem območja Savinje in lokalnimi skupnostmi dobro. Problemi so še vedno s cestarji. Potrebni bodo dodatni napor, da bi koordinirali delo vseh, saj bi bil tako tudi rezultat veliko boljši in ne bi ponavljali napak iz preteklosti. Žal še ni pravega zavedanja, da bi se s sonaravno ureditvijo po poplavah lahko zelo povečalo tudi samo učinkovitost obnove. V preteklosti smo vložili v naši RD veliko naporov, da smo nekaj delov Savinje skupaj s koncesionarjem NIVO EKO uredili sonaravno. Tudi katastrofalna povodenj v začetku avgusta je potrdila, da je bila ta odločitev pravilna in da je bila tam škoda veliko manjša. Zato bo pri obnovi izjemno pomembno, da bi pri urejanju vodotokov kar se da upoštevali načela sonaravne obnove, saj ta ne bo koristila le ribam, ampak tudi ljudem, ki živijo ob Savinji in z njo.«

Borut Jerše, foto: Gregor Križnik

Sonaravna ureditev Savinje nad Ljubnim ob zaselku Trbiž, ki je kljub 90 stopinjskem ovinku in izjemnim silam zdržala tokratno povodenj in ubranila regionalno cesto pred in po povodnji.

BODI EKOLOG > ODLOČI SE ZA ELEKTRONSKO OBLIKO GLASILA!

Tajniku vaše ribiške družine sporočite elektronski naslov in glasilo boste lahko kjerkoli in kadarkoli prebirali na telefonu ali računalniku.

RIBIŠKA DRUŽINA GROSUPLJE

Družina je bila ustanovljena leta 1953. Sprva je bil sedež ribiške družine v prostorih bivše gostilne pri Rusu (v centru Grosuplje, nasproti bivše trgovine Tuš). Kasneje pa je v upravljanje prevzela sedanji ribiški dom, ki ga člani redno obnavljajo in vzdržujejo.

Ribiška družina redno organizira prostovoljne čistilne akcije na področju celotnega ribiškega okoliša, opozarjajo na morebitne spremembe v vodotokih in s tem preprečujejo onesnaževanje voda. Njihovo poslanstvo je tudi to, da v duhu spoštljivega odnosa do narave vzgajajo mlade ribiče, aktivno pa sodelujejo tudi na tekmovanjih regionalnega, državnega in mednarodnega značaja.

Poudarjajo, da je ribolov naša obstranska dejavnost, je pa zagotovo sestavni del človekove potrebe in lovskega nagona.

Osnovni podatki

NASLOV: Veliko Mlačevo 61, 1290 Grosuplje

SPLETNO MESTO: <https://www.rd-grosuplje.si/>

ELEKTRONSKI NASLOV: info@rd-grosuplje.si

Stanje članstva v RD na dan 20. 11. 2023

Kategorija	Število članov
Polnoletni	62
Pripravniki	18
Mladi, študenti	16

Revirji

► Potok Grosupeljščica

Od Laznikovega mlina do mostu pri mlinu pri Boštanju Skozi Grosuplje teče potok Grosupeljščica, ki ima od leta 1963 regulirano strugo. Potok priteče iz severnega obrobja Grosupeljske kotline. Potok je odličen za lov postrvi in klenov.

Možnost ribolova: potočna postrv, šarenka.

Vrsta ribolova: muharjenje, vijačenje, vijačenje z vodno kroglico.

Dovoljene vabe: potezanka, umetna muha, umetne vabe.

► Bičje s pritoki

Od izvira do sotočja z Grosupeljščico

Bičje s pritoki je preplet manjših potočkov, večina vodotoka meandrija, zato so na nekaterih mestih odlični tolumni za lov postrvi, klenov in ostrizev.

Radensko polje 5 kraški izvir

Možnost ribolova: amur, klen, krap, linj, ostriž, potočna postrv, rdečeočka, rdečeperka, šarenka, ščuka.

Vrsta ribolova: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje, vijačenje z vodno kroglico.

Dovoljene vabe: umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

► Ribnik Dobje

Nahaja se na potoku Breg, zahodno od vasi Dobje. Zgrajen je bil tako, da je pregrada direktno zajezila vodo. Ni znano, kdaj je bil ribnik zgrajen (po nekaterih informacijah leta 1842). Z ribnikom so že pred več kot 150 leti upravljali stiški menihi, od leta 1963 naprej pa ga upravlja RD Grosuplje. Ribnik napaja potok Breg, ki v sušnih letih tudi presuši. Samo območje je zavarovano pod Naturo 2000, ker je odličen habitat za mnoge živalske in rastlinske vrste. Primeren je za vse, ki želite ribariti v prelepem ribniku, ki ga obdaja prečudovita naravna okolica.

Možnost ribolova: amur, klen, krap, linj, ostriž, potočna postrv, smuč, šarenka.

Grosupeljščica

Grosupeljščica

Ribnik Boštanj

Radensko polje 5 kraški izvir

Ribnik Dobje

Ribnik Dobje

Vrsta ribolova: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.
Dovoljene vabe: blestivka, potezanka, umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora.

► **Reka Temenica**

Od jezua pri mlinu Pintar, do mostu pri Železniški postaji Veliki Gaber

Temenica je potok, ki je v spomladanskih mesecih primeren za lov salmonidov, v poletnih mesecih je vodostaj pogosto nizek. Možnost ribolova: potočna postrv, šarenka.

Vrsta ribolova: muharjenje, vijačenje, vijačenje z vodno kroglico.
Dovoljene vabe: blestivka, potezanka, umetna muha, umetne vabe.

► **Potok Višnjica**

Od mostu AC do mostu v Krškem polju
Potok Višnjica je na večjem delu toka ozka in precej zaraščena, tako da ribolov na njej zahteva malo več znanja in potrpljenja. So pa tudi daljši pasovi, kjer je mogoče loviti postrvi in klene.

Možnost ribolova: potočna postrv, šarenka.
Vrsta ribolova: muharjenje, vijačenje, vijačenje z vodno kroglico.
Dovoljene vabe: blestivka, potezanka, umetna muha, umetne vabe.

► **Potok Višnjica**

Od mostu v Višnji gori do mostu Krška vas – Sinja gora
Potok Višnjica je na večjem delu toka ozka in precej zaraščena, tako da ribolov na njej zahteva malo več znanja in potrpljenja. So pa tudi daljši pasovi, kjer je mogoče loviti postrvi in klene.
Možnost ribolova: potočna postrv, šarenka.

Vrsta ribolova: muharjenje, vijačenje, vijačenje z vodno kroglico.
Dovoljene vabe: blestivka, potezanka, umetna muha, umetne vabe.

► **Potok Račna – Šica**

Od izvira v vasi Mala Račna do ponora v Zatočni jami na vzhodnem robu polja pod Malo Rebrijo.

Potok Šica - Račna izvira na jugu polja pod vasjo Mala Račna in ob obilju vode bruha iz podzemlja. Šica se meandrasto vije po polju in tako skoraj za trikrat poveča dolžino svojega toka. Ponikuje v Zatočni jami. Zaradi svojega kraškega značaja oblikuje številne spodjede, ki so odlični habitat za večje potočne postrvi. Ribolov je na samem potoku izredno težaven in primernejši za izkušenejše ribiče.

Možnost ribolova: potočna postrv, šarenka.
Vrsta ribolova: muharjenje, vijačenje, vijačenje z vodno kroglico.
Dovoljene vabe: blestivka, potezanka, umetna muha, umetne vabe.

► **Ribnik Boštanj**

Krajinski park Radensko polje je naravni biser, ki se nahaja sredi dolenjskega Krasa, jugovzhodno od Grosuplja, na obronku Grosupeljske kotline. Na obrobju krajinskega parka se nahaja ribnik Boštanj, ki je vrstno zelo bogat. Poleg ribnika se nahaja dom grosupeljskih ribičev. Odličen je za krapolov in lov roparic.

Možnost ribolova: amur, klen, krap, linj, ostriz, ostriznik, rdečeočka, rdečeperka, smuč, som, ščuka.
Vrsta ribolova: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.
Dovoljene vabe: umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

Uredništvo, povzeto po spletni strani RD; Foto: Arhiv RD

23. SVETOVNO PRVENSTVO LKO

Poznavalci tekmovalnega krapolova vedo, kako dolga in naporna je pot do uspeha in kaj vse mora tekmovalec v času tekmovanja storiti, da lahko doseže dober rezultat. Za uvrstitev na sam vrh pa potrebuje ekipa poleg ribiškega znanja in dobre fizične pripravljenosti še obilico sreče.

Priprave na tekmo in odhod v Francijo

Takoj po končanem državnem prvenstvu je vodja reprezentance Sidonija Kolar na 1. sestanku reprezentance predstavila načrt udeležbe na 23. svetovnem prvenstvu. Do potankosti izdelan načrt je zajemal vse podrobnosti, ničesar ni bilo prepuščeno naključju. Minimalna sredstva, s katerimi je reprezentanca razpolagala, niso omogočala nobenega razkošja. Hrano smo kupovali v trgovinah in jo pripravljali sami oziroma sta za to opravilo dobrovoljno poskrbela Nedeljko in Boris. V času tekme smo imeli tekmovalci dovolj hrane, pripravljene obroke smo si pogreli sami, vsako jutro pa je Sidonija poskrbela za svež kruh in kakšno sladico. Brez pomoči donatorjev in nemalo lastnih finančnih sredstev članov reprezentance bi bila udeležba na tem svetovnem prvenstvu zagotovo nemogoča.

Na pot z nekajurno zamudo

Na pot v Francijo naj bi odšli v nedeljo v zgodnjih jutranjih urah iz Kamnika. Dva polno natovorjena kombija sta bila pripravljena ob dogovorjeni uri in sta čakala v Kamniku še na našo ekipo. Na pot naj bi šli že ob 4. uri zjutraj, žal pa sem zjutraj na domačem dvorišču poškodoval naloženo prikolico tako močno, da ni bila primerna za dolgo vožnjo. Hkrati sem poškodoval tudi nekaj nujno potrebne opreme, ki je nisem mogel nadomestiti pred tekmovanjem.

Hvala Roku in ekipi RD Ilirska Bistrica, da so po prejemu

Reprezentanca LKO pred uradno otvoritvijo SP 2023

obvestilu Sidonije o poškodovani prikolici preložili svojo opremo v večji kombi in se pripeljali v Celje še po mojo in Željko! Hrano in pijačo, ki je bila pripravljena za na pot, sem imel naloženo v osebni avtu. Na 1260 km dolgo pot smo se zaradi neljubega dogodka odpravili z nekajurno zamudo.

Pot preko Karavank, Salzburga, Muncha, Stuttgarda, Moulhousa in naprej do cilja naj bi trajala približno 13 ur, če bi vozili brez prestanka. Seveda to ni mogoče zaradi utrujenosti voznikov, nepopisne gneče na avtocestah in zaradi nepredvidenih zastojev. Predvsem pa to ne bi bilo varno za celotno reprezentanco. Že po nekaj sto kilometrih smo se ustavili na počivališču ob avstrijski avtocesti. Vzeli smo si čas za dobro malico, popili kavo in nato nadaljevali s potovanjem. Bolj ko smo se bližali cilju, težje je bilo zdržati za volanom. Zadnje kilometre smo vozili po slabo označenih cestah, ki so nas vodile skozi manjše kraje in vasi, kjer ni bilo nobene razsvetljave. Vozili smo izredno previdno, kajti zajci, lisice, srne, divji prašiči in ostala divjad je tako rekoč povsod ob cesti in hitro lahko pride do nesreče.

Pozno zvečer smo prispeli v avtokamp, kjer smo imeli rezervirani dve počitniški hiški. Dovolj veliki in prostorni sta bili za udobno bivanje deset 10-članske reprezentance. Nekateri so takoj legli k počitku, ostali pa smo še posedeli na terasi in se pogovarjali o dogodivščinah na poti in o skorajšnji tekmi.

Priprava pribora in opreme

V ponedeljek zjutraj, kmalu po zajtrku, sta se Sidonija in njen pomočnik Boris odpravila v bližnji kraj Chaumard, kjer so bile v prostorih tamkajšnje občinske stavbe prijave reprezentanc. Nekaj reprezentanc je prispelo na jezero že v soboto, večina pa jih je prispela v nedeljo ali v ponedeljek dopoldan. Pri prijavi naše reprezentance ni bilo nobenih težav, kajti vodja reprezentance je že prijavila reprezentanco preko elektronske pošte. S predstavnikom organizatorja sta

Jezero Lac de Pannecière s 520 ha vodne površine

Akumulacijsko jezero Lac de Pannecière se nahaja v Franciji v pokrajini Burgundija. Jezero polni reka Yonna že od leta 1949, ko je bil dokončan mogočen jez, ki meri v dolžino kar 400 m. Globina vode, po besedah domačinov, doseže ponekod tudi več kot 60 m. Jezero naseljujejo razne vrste belih rib, več vrst roparic, manjših krapov pa je na pretek. Obala jezera je izredno razgibana ter raznolika, na nekaterih delih so kamniti, strmi bregovi, ponekod pa je peščena ravnina.

Dostop do vseh 3 sektorjev je bil mogoč z vozili, veliko težje in ponekod nevarno pa je bilo pripeljati se do tekmovalne trase oziroma do lovnih mest. Gozdne poti so bile strme in spolzke, prevozne samo s terenskimi vozili. Predvsem v sektorju B so nekateri tekmovalci nosili opremo do lovnih mest tudi po več deset metrov daleč po strmih pobočju.

Slovenija 1 - Rok, Dražen

Slovenija 2 - Klemen, Nedeljko, Igor

zgolj preverila imena reprezentantov in s prijavo je končala. Prejela je še akreditacije in darilo organizatorja oziroma enega od sponzorjev svetovnega prvenstva. Vsaki naši ekipi je pripadalo nekaj kvalitetnih veder in lepo število različnih plavajočih vab. Darila je razdelila med vse tekmovalce, zagotovo nam bodo prav prišla.

Preostanek dneva smo izkoristili za ogled jezera, kjer smo takoj videli, da je gladina vode nižja vsaj za 5 m. Na treningu smo bili v začetku septembra in točno smo vedeli, kje smo lovili in do kam je segala voda. Vedeli smo, da so se krapi pomaknili v globoko vodo in da jih bo v plitkejših delih jezera bolj malo oziroma nič.

Pred večerjo, ki sta jo pripravila Boris in Nedeljko, smo še enkrat pregledali in pripravili vsak svojo opremo ter pribor. Sidonija in Žiga sta medtem odšla v trgovino, kjer sta med drugim kupila tudi krampe in lopate. Zaradi strme brežine ponekod ni bilo mogoče postaviti nobene opreme, na nekaterih lovnih mestih pa ni bilo mogoče normalno stati in še manj hoditi. Ponekod je bil naklon tudi do 45 stopinj. Zamislite si, kako težko je na takšnem bregu zdržati 72 ur tekmovanja, hraniti in zajemati ulovljene ribe.

Sestanek vodij reprezentanc in žreb sektorjev

Spočiti in dobre volje smo v torek zjutraj najprej zajtrkovali, popili kavo in počakali na odhod v Chaumard. Sidonija je imela dopoldan 1. sestanek vodij reprezentanc. Sestanka se je udeležilo vseh 32. vodij reprezentanc, predstavnikov FIPSeD pa na tem sestanku ni bilo. Njihova prisotnost bi bila nujna, kajti lokalni izvajalci tekmovalstva so spremenili način točkovanja po svoje, kar je bilo nedopustno. Vodje reprezentanc so temu nasprotovali, vendar brez vsakega uspeha. Kaj bi lahko storili?

Žreb sektorjev je pred koncem sestanka opravila Sidonija, ki je že ob prijavi reprezentance prijavila naše ekipe glede na uvrstitev na letošnjem državnem prvenstvu. Dražen in Rok bosta lovila v sektorju C, Klemen in Igor v sektorju A, Željko in jaz pa v sektorju B.

Takoj ko nam je Sidonija sporočila, v katerem sektorju bo kdo lovil, smo se tekmovalci odpravili do vsak svojega sektorja, kjer smo si ponovno podrobno ogledali tekmovalno traso. Pozno popoldne smo se zbrali v kampu, kjer smo se pogovorili predvsem o tem, kaj lahko katera ekipa pričakuje. Seveda je bilo vse odvisno od žreba, ki je bil v sredo zjutraj, pred začetkom tekme.

Otvoritev Svetovnega prvenstva 2023 in predstavitev reprezentanc

V torek pozno popoldne se je naša reprezentanca udeležila otvoritvene slovesnosti, ki je bila v kraju Chatenau Chinon,

oddaljenem kakšnih 15 km od jezera. Skupaj z drugimi reprezentancami smo se najprej sprehodili po ulicah manjšega kraja, kjer so nam dobrodošlico zaželeli domačini.

Na ulicah so vihrale zastave vseh držav udeleženk svetovnega prvenstva 2023. Letos je sodelovalo kar 32 reprezentanc iz celega sveta, kar je rekordna udeležba reprezentanc do sedaj.

Žreb lovnih mest in začetek tekmovalstva

Drugi sestanek vodij reprezentance in žreb tekmovalnih mest je bil napovedan za sredo zjutraj ob 8. uri. Za potrebe sestankovanja vodij reprezentanc je organizator postavil šotor v kraju Chaumard blizu občinskega poslopja. Sidonija ni želela zapečatiti usode tekmovalcem kot tudi ne celotni reprezentanci, zato je na žreb poslala mene, ki naj bi imel srečo pri žrebu. Ko sem bil na vrsti za žreb, so bile v vreči samo še 4 številke. Izvlekel sem kombinacijo: A 12 – B 20 – C 8.

Obnemel sem, ko sem videl izžrebano kombinacijo, kajti z Željkom bova tekmovala na težko dostopnem, ozkem delu jezera. Igor in Klemen sta bila rahlo zaskrbljena, sodeč po reakciji Dražena in Roka sta bila še kar zadovoljna. Preden smo se napotili vsak v svoj sektor, smo si zaželeli še dober prijem, predvsem pa veliko sreče.

Trening nam ni dosti pomagal

Vsi smo prispeli na lovna mesta pravočasno, naši rezervni tekmovalci in vodja reprezentance so nam pomagali pri tvorjenju opreme do lovnih mest. Pred začetkom tekmovalstva lahko vstopajo v boks samo tekmovalci in vodja reprezentance. Vsi ostali lahko nudijo pomoč, vendar le pri prenosu opreme do tekmovalnega mesta. Tudi vodja reprezentance in njen pomočnik nista smela v boks oba hkrati.

Sektorski sodniki so bili pri tem zelo dosledni, čeprav nihče od njih ni poznal pravil do podrobnosti. Po tretjem signalu lahko tekmovalci vnesejo opremo v boks in pričnejo s pripravami na tekmo. Med priprave sodi sestavljanje in priprava ribiških palic, postavljanje šotorov, blazin za odpenjanje rib in ostale opreme in pričnejo z markiranjem oziroma s pregledom konfiguracije dna s pomočjo posebej za ta namen izdelane palice. Zagotovo je to eno izmed najpomembnejših opravil pred pričetkom tekme, vendar tega francoski sodniki, vsaj tisti v najinem sektorju, niso vedeli. Takoj so morali vsi, ki so že začeli z markiranjem, to opravilo končati, kajti zagrozili so nam s kaznijo. Žal nekateri funkcionarji še ne znajo tolmačiti pravil in pravilno izobraziti sodnike ter ostalega osebja, zato prihaja do nesoglasij.

Počakali smo, da je predsednik tehnične komisije in član angleške reprezentance to razložil glavnemu sodniku. Slednji je to preveril in šele nato smo lahko nadaljevali s pripravami na tekmo, vsi pa smo izgubili dragoceni čas.

Stronger Together

Stronger Together

Člani reprezentance smo se zavedali, da lahko samo s skupnim delovanjem dosežemo dober rezultat. Naš slogan je bil *Močnejši skupaj* (angl. "Stronger Together") in tega smo se držali ves čas priprav in treningov ter na samem tekmovanju. Tekmovalci smo se zavedali, da bomo morali uporabiti vse svoje znanje in da bo vsaka uporabna informacija spremljevalnega osebja veliko vredna

Sektorji

Sektor A

V sektorju A sta lovila Klemen in Igor. Njuno lovno mesto je na prvi pogled izgledalo odlično, vendar sta takoj po začetku markiranja vedela, da jima bo globina vode na desni strani njihovega lovnega koridorja povzročala nemalo preglavic. Na razdalji 40 m od brega je bila globina vode že preko 10 m. Le nekaj metrov naprej sta imela greben, za katerim je bila globina vode že 23 m. Na levi strani njihovega lovnega mesta pa je bila globina vode nekoliko bolj obetavna, dno jezera pa ni imelo veliko ovir.

Bila sta dobro pripravljena na tekmovanje v vsakih razmerah. Izdelanih sta imela veliko število različnih sistemov, primernih za talni ribolov, razne dolžine tako imenovanih *Zig Rig* navez, različne barve in vrste plavajočih vab iz umetne pene in še marsikaj, kar je potrebno za dober rezultat. Prvo popoldne nista ulovila nobenega krapa, ker jih na njunih krmiščih ni bilo. Prvega krapa sta uspela uloviti zgodaj zjutraj v četrtek. Krap je pobral vabo, dvignjeno od dna kar 11 m. Že čez nekaj trenutkov je sledil naslednji prijem, vendar se je svinec zataknil med velike kamne na dnu in krapa sta izgubila. V nadaljevanju tekme sta poskušala na vse načine ob prijemu dvigniti svinec tako visoko, da se ne bi zatikal med kamenje in skale, žal se jima je to posrečilo le nekajkrat. Skupna teža sedmih ulovljenih krapov ni zadoščala za dobro uvrstitev v njunem sektorju.

Sektor B

Midva z Željkom sva lovila v sektorju B. Razdalja od najinega lovnega mesta do nasprotnega brega je bila nekaj več kot 100 m. Najprej sva pomislila, da je to za naju dobro in bova z lahkoto »zaprla« prehod krapom do sosednjih ekip. Že v prvih urah pa se je pokazalo, da je bil najin načrt zgolj pobožna želja. Težave nama je povzročalo kamnito dno ob nasprotnem bregu, kajti svinec se je pri vsakem metu zataknil med kamenje. Nemogoče je bilo izvleči sistem, zato sva to krmišče kmalu opustila.

Nasproti najinega lovnega mesta se je nahajal manjši zaliv, kar je na začetku tekme delovalo obetavno. Ko pa sva preverila lovni koridor z markerjem, nama je bilo popolnoma jasno, da v zalivu ne bo mogoče loviti. Desna lovna linija je namreč potekala preko plitvine, kjer je bila voda globoka le slab meter. Največja

Slovenija 3 - Željko, Sandi

globina vode je bila na razdalji 75 m od brega 12 metrov. Tudi na drugih delih lovnega koridorja globina vode ni preseгла 8 m. To je pomenilo, da loviva v plitvini. Hranila sva premišljeno, kajti nikjer ni bilo nobenih znakov, da bi se na tem delu nahajal kašen krap. Prvi prijem sva imela v četrtek zgodaj zjutraj, žal pa je bil svinec zapet v kamenje in trganje najlona je bilo neizbežno. Čez nekaj ur je našel Željko vabo na bližnjem krmišču krap s težo nekaj več kot 2 kg. Bila sva zadovoljna in upala sva vsaj še na kakšno ribo. Žal sva ostala samo pri tem krapu, kajti najini signalizatorji so bili do konca tekme popolnoma tihi.

Sektor C

Dražen in Rok sta lovila v sektorju C. Kmalu po začetku tekme sta že imela prve prijeme in prve ulovljene krape. Njune plavajoče vabe so takoj pritegnile krape, nekaj sta jih sicer izgubila, ostali pa so bile na varnem v mrežah za čuvanje rib. Takoj sta dobila občinstvo, rezervni tekmovalci in vodje ter trenerji ostalih reprezentanc so se vrstili za in ob strani njihovega lovnega mesta. Nista se zmenila za njih, nadaljevala sta z ribolovom v svojem slogu. Mirno, preudarno, predvsem pa uspešno.

Čez nekaj časa so se prijemi prenehali, verjetno so se krapji pričeli hraniti v globini ali pa so se pomaknili drugam. S pametno taktiko hranjenja in večkratnim premetavanjem različnih sistemov sta kmalu začela loviti krpe tudi na dnu, kar sta s pridom izkoristila. Uspešno sta lovila tudi čez noč.

Ekipa iz Bosne in Hercegovine, ki je lovila na nasprotnem bregu, je začela hraniti ob samem robu njihovega krmišča. Lovne linije naj se ne bi križale na vodi, tako je zapisano v pravilih FIPSe. Ker Francozi pri postavljanju tekmovalne trase tega niso upoštevali, je prišlo do neljubega dogodka. Draženu in Roku so prijemi povsem prenehali, šele po kakšnih 15 urah sta začela ponovno loviti krape. V času trajanja tekme sta uspela uloviti 43 krapov različne teže, kar je zadoščalo za uvrstitev na 34. mesto med pari.

Dež in veter nam nista prizanesla

Med tekmo sta reprezentancam povzročala težave močan veter in hudi nalivi. Orkanski veter je odnašal šotore in ostalo opremo, predvsem ekipam v A sektorju. Tudi Klemen in Igor sta imela nekaj poškodovane in uničene opreme.

Hranjenje krapov v takšnih razmerah je bilo nemogoče, predvsem pa nesmiselno. Treba je bilo počakati, da se je veter vsaj malo umiril in šele nato nadaljevati z metanjem hrane na krmišče. Naš skupen ulov je zadoščal za 24. mesto med 32 reprezentancami

Nihče od reprezentantov z doseženim rezultatom ni bil zadovoljen. Pričakovali smo boljšo uvrstitev, ker smo bili dobro pripravljene. Na treningu v Franciji smo bili kar dvakrat, vsakič

Team Runners - Nedeljko, Boris

Vodja reprezentanc Sidonija Kolar pri pregledu pravil FIPS-ed.

na svoje stroške in z lastnim prevozom. Lovili smo na skoraj vseh delih jezera, kjer naj bi potekalo tekmovanje in kjer je bilo to mogoče. Ponekod ni bil dovoljen nočni ribolov ali pa so lastniki zemljišč dostop do vode onemogočili s spuščeno in zaklenjeno zapornico. Na jezeru smo preživeli več dni skupaj, preizkušali smo različne vrste vab, lovili smo na različnih globinah, različnih razdaljah in v različnih vremenskih pogojih. Že takrat smo vedeli, da na določenih delih jezera ne bo lahko tekmovali, predvsem zaradi neprimerne terena ali težavnega dostopa do lovnih mest. Veliko težavo je predstavljalo tudi nenehno spuščanje vode iz jezera. Vsak dan je bil nivo vode nižji vsaj za 10 cm ali več, vsi pa vemo, kako se ribe na to odzivajo.

Do srebrne medalje kljub kršitvam pravil

Pričakovati je bilo, da bodo Francozi storili vse, da bo njihova reprezentanca zasedla prvo mesto in s tem postala Svetovni prvak za leto 2023. Zagotovo je bila francoska reprezentanca v prednosti pred ostalimi, saj so tukaj doma. Celo leto so imeli tekmovalci možnost treninga na jezeru Lac de Pennechiere, predvsem možnost preizkušanja vab v različnih vremenskih razmerah. Ker jih je že po prvem dnevu tekmovanja dohitela in prehitela reprezentanca iz Ukrajine, so uporabili tudi najbolj krute prijeme, da bi ohranili vodstvo.

Njihov tekmovalec je ulovljenega krapa prijel s prsti za oči, ga dvignil iz mreže za zajemanje rib ter ga dobesedno vrgel v mrežo za tehtanje rib. To so opazili predstavniki drugih reprezentanc, ki so bili v tem času ob tekmovalnem mestu francoskega para, nekateri pa so to podlo ravnanje z ulovljeno ribo tudi posneli. Brez vsakega dvoma je bil to prekršek za dodelitev rdečega kartona, takšno ravnanje z ulovljenimi ribami vseh vrst ni humano in ni dovoljeno!

Odgovorni za tekmo svetovnega prvenstva in sodniški odbor so o tem prekršku nemudoma razpravljali in se odločili, da bo francoska ekipa zaradi prekrška prejela opozorilo oziroma rumeni karton, ker točno takega prekrška pravila ne omenjajo. Prosim vas, gre za nehumano in neetično ravnanje z ulovljeno ribo in to ni prekršek za diskvalifikacijo reprezentance?

Naslednji dan so Francozi prejeli še drugi rumeni karton. Vodja in trener njihove reprezentance sta se hkrati zadrževala v tekmovalnem prostoru enega od francoskih parov, kar je prepovedano! Dva rumena kartona nista možna v nobenem športu in tudi na ribiških tekmovanjih ne.

Večina reprezentanc je zaradi tega protestirala in to zavržno dejanje Francozov ostro obsodila. Zahtevali so takojšnjo diskvalifikacijo njihove reprezentance, vendar niso dosegli prav ničesar. Nekaj reprezentanc se je tudi uradno pritožilo, žal pa bo o teh in ostalih kršitvah odločal FIPSe šele na enem izmed njihovih rednih sestankov.

Francoska reprezentanca je skupno osvojila 2. mesto in s tem srebrno medaljo.

Zaključek in pogostitev reprezentanc

Tekmovalni del je bil za nami, sledil je še zaključek ter podelitev medalj in pokalov zmagovalnim parom in reprezentancam ob 19. uri zadnjega dne tekmovanja. Na zaključek smo odšli vsi člani naše reprezentance. Veseliti se nismo imeli za kaj, kar pa ne pomeni, da smo bili slabe volje. Kljub zamudi pričetka dogodka za skoraj dve uri smo se sproščeno pogovarjali o minulem tekmovanju med seboj, pa tudi s člani drugih reprezentanc. Nekateri naši tekmovalci so izmenjali reprezentančna oblačila s tekmovalci iz drugih držav, nazdravili smo na naš in njihov dosežen rezultat, počakali smo še na skromno pogostitev in se kasneje vrnili v avtokamp.

Prespali smo, zgodaj zjutraj pa smo se odpeljali proti domu. Tokrat smo izbrali nekoliko krajšo pot, ki je bila za nekaj minut hitrejša in za nekaj sto evrov dražja. Potovanje preko Italije je potekalo brez vsakih posebnosti. V bližini večjih mest je bilo nekaj gneče in zastojev na avtocesti, vendar zaradi njih nismo izgubili veliko časa.

V Slovenijo smo prispeli v poznih popoldanskih urah, kot smo načrtovali. Vozili smo v skupini vse do počivališča Ravbarkomanda, kjer pa ni bilo več časa za kavo ali kratek pogovor, vsem se je mudilo domov k svojim družinam.

Brez njihove pomoči bi ostali doma

Zahvaljujem se vsem donatorjem, ki so prispevali sredstva in reprezentanci tako omogočili sodelovanje na letošnjem svetovnem prvenstvu.

Zahvaljujem se Roku Horvatu za uporabo njegovih kombijev in za ves vložen trud pri izvedbi treningov in tekmovanja!

Posebej se zahvaljujem Sidoniji Kolar, vodji reprezentance, za nesebično pomoč reprezentantom pri pridobivanju donatorskih sredstev, pri skrbi za finančna sredstva, za porabljen čas in nemalo lastnih sredstev pri izvedbi projekta SP v LKO, Francija 2023!

Aleksander Kolar Kolar, foto: arhiv TPK RZS LKO

SPOŠTOVANI BRALCI!

Če imate pravno vprašanje s področja ribištva, za katerega ne najdete odgovora, jih pošljite na naslov glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si. Komisija za pravna vprašanja bo zanje poiskala odgovore, ki jih bomo nato objavili v glasilu.

NOVI MLADINSKI DRŽAVNI PRVAK V MUHARJENJU

Za nami je uspešno izvedeno državno prvenstva za mlade ribiče muharje. Odvilo se je 6 tekem na 3 prizoriščih. Sodelovalo je 17 mladih muharjev iz petih ribiških družin.

Za otvoritev tekmovalne sezone mladih muharjev je letos poskrbela RD Ajdovščina na reki Vipavi. Zadnjo soboto v maju se je na modelarskem letališču Ventus pri Vipavi zbalo 13 od 17 registriranih tekmovalcev iz petih ribiških družin. Po žrebu tekmovalnih sektorjev so se v spremstvu sodnikov odpravili na tekmovalna mesta, razporejena vzdolž tekmovalne trase reke Vipave.

V sončnemu vremenu z rahlo burjo in pa v – s previdno in divjo ribo – bogati Vipavi je bilo treba pokazati dobro mero znanja za uspeh. Mladi mojstri so v obeh tekmah sodnikom v merilna korita prinesli 35 merskih rib. Ulovili so šarenke, lipani, soške, potočne postrvi in križance. Tekmovalci, ki so ostali praznih rok in suhih mrež, pa so zagotovo dobili potrebne izkušnje, kako uloviti divjo ribo in se bodo naslednjič zagotovo odrezali bolje.

Tekmovanje je bilo napeto tudi med najizkušenejšimi tekmovalci. Potrebna ja bila velika mera znanja, previdnosti in potrpežljivosti.

Prvo tekmo je slavil lanski državni prvak Jakob Longar (RD Novo mesto) s štirimi ribami pred Ambrožem Paljkom (RD Ajdovščina) s štirimi ribami, ki pa so bile krajše. Debija v državnem prvenstvu se je s tretjim mestom in z dvema ribama veselil Marcel Paljk (RD Ajdovščina). 4. mesto je zasedel domačin Domen Markelj (RD Ajdovščina) z dvema krajšima ribama. Vid Kosančič (RD Bled) je s trofejnim lipanom 51 cm prejel pokal za največjo ribo in osvojil 5. mesto.

Po menjavi ribolovnih mest je sledila druga tekma. Previdnost rib je bila izziv tudi v drugo.

Tokrat se je s šestimi ribami najbolje izkazal Ticijan Paljk (RD Ajdovščina), ki je s šarenko, dolgo 49 cm, prejel tudi pokal za največjo ribo. Drugo mesto je osvojil Tim Žgajnar (RD Tolmin) s štirimi ribami. Tesno za njim se je tretjega mesta z malenkost krajšimi štirimi ribami veselil Ambrož Paljk (RD Ajdovščina). Jakob Longar (RD Novo mesto) pa je prav tako s štirimi ribami pristal na 4. mestu. Uspeh iz prve

Najboljši s prve tekme

tekme je s petim mestom dopolnil mladi domačin Marcel Paljk (RD Ajdovščina).

Tekmovanje se je zaključilo z razglasitvijo in kosilom na staremu letališču Ventus v Vipavi.

Prvenstvo se je nadaljevalo 17. junija, ko sta se odvila 3. in 4. tekma. Gostitelja sta bila RD Novo mesto in reka Krka.

Zbor in žreb ribolovnih mest sta potekala v gostišču Meden v Šmihelu. Tekmovalna trasa je bila pripravljena za enajst prijavljenih tekmovalcev od skupno sedemnajstih. Tekmovanje je potekalo gorvodno od šmihelskega mostu. Ob precej deževnem preteklem obdobju je reka Krka le ponudila primeren in malo višji vodostaj, ki je obetal varen in dober ribolov, za kar je poskrbelo tudi »skrbno naročeno« vreme.

Trasa je bila glede na vodostaj ustrezno in varno prilagojena. Sodniki so na obeh tekmah izmerili 67 rib. V tretji

Na domačem terenu

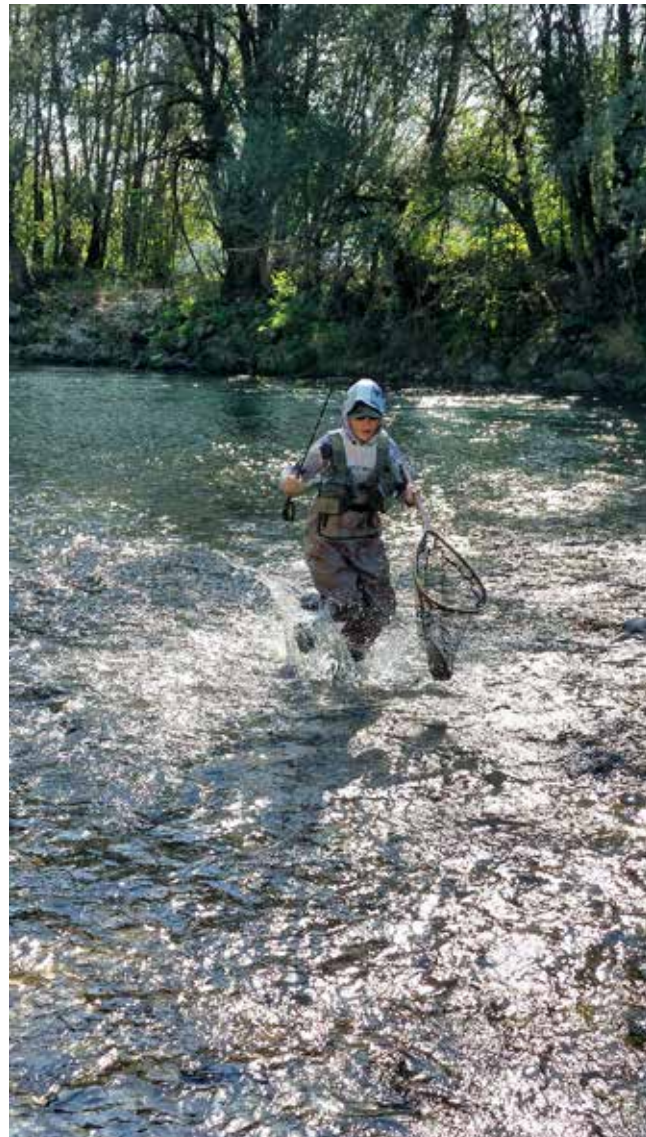
Navodila pred tekmovanjem

Pa jo imam!

Jakob s potočnico

Hitim na prvo mesto.

tekmi so bili uspešni skoraj vsi tekmovalci. Po pričakovanih pa so si najboljša mesta razdelili favoriti. Prvo mesto je osvojil Ticijan Paljk (RD Ajdovščina) z desetimi ribami, pred domačinom Jakobom Longarjem (RD Novo mesto) z osmimi ribami, tretji je bil Ambrož Paljk (RD Ajdovščina) s prav tako osmimi ribami. Razlika v prid domačinu pa je bila le 1 cm. Četrto in peto mesto sta s po šestimi ribami osvojila Tim Žgajnar (RD Tolmin) in Vid Kosančič (RD Bled). Pokal za najdaljšo ribo, za šarenko 39 cm, je prejel Ambrož Paljk. Ujete so bile šarenke in potočne postrvi.

Po menjavi ribolovnih mest in zasluženemu odmoru je sledila 4. tekma.

Pričakovano so tekmovalci ujeli manj rib. Najboljši trije niso dovolili presenečenj. Razdelili so si mesta po naslednjemu vrstnemu redu: prvi je bil Ambrož Paljk, pred mlajšim bratom Ticijanom Paljkom, oba (RD Ajdovščina) s petimi ribami. Razlika pa šest centimetrov v korist starejšemu. Tretje mesto je s štirimi ribami osvojil Jakob Longar (RD Novo mesto). S po eno ribo je sledilo pet tekmovalcev, trije pa so ostali praznih rok.

Pokal za najdaljšo ribo, šarenko 37 cm, je ponovno prejel Ambrož Paljk.

Tekmovanje se je zaključilo z razglasitvijo in kosilom v ribiškem domu Žužemberk.

Vrstni red prvih petih tekmovalcev po štirih tekmah je bil naslednji:

1. Ambrož Paljk - 9 negativnih točk, 2. Jakob Longar - 10 točk, 3. Ticijan Paljk - 11 točk, 4. Tim Žgajnar - 20 točk in 5. Marcelj Paljk - 29 negativnih točk. Tako majhne razlike med najboljšimi tremi so obetale napet boj do zadnjega meta na preostalih dveh tekmah.

Prvenstvo se je nadaljevalo 9. septembra 2023 na Savi Bohinjki - RD Bled.

Na vrsti sta bili zadnji in seveda najbolj napeti tekmi, saj se je odločalo o državnemu prvaku in končni letošnji razvrstitvi.

Žrebanje tekmovalnih mest in dodelitev sodnikov tekmovalcem je bilo, kot običajno, ob ribenskem mostu. Tekmovalna trasa je bila razpotegnjena od ribenskega pa do bodeškega mostu. Udeležba ponovno ni bila popolna. Na traso se je ponovno odpravilo le 11 tekmovalcev.

Peto tekmo je suvereno dobil lanski državni prvak Novomeščan Jakob Longar s kar 17 ribami. Za drugo mesto se je potrudil Ajdovec Ticijan Paljk in ujel 9 rib, tretje mesto (in prvič stopničke) je pripadlo domačinu Galu Godaniju, ki je do merilnega korita prinesel 8 rib. Četrty je bil s 7 ribami Tobija Vuga (RD Ajdovščina), s 5 ribami pa je peto tekmo končal Ambrož Ticijan (RD Ajdovščina). S tem je nehote ponudil priložnost boju za vrh kolegom na prvih dveh mestih.

Pokal za najdaljšo ribo je zaslužno dobil letošnji debitant Erazem Brodnik (RD Bled), šarenka, dolga 59 cm, ga je pošteno namučila in hkrati razveselila.

10 tekmovalcev je ujelo 56 rib.

Po premoru za menjavo sektorjev in počitek se je pričela zadnja in odločilna 6. tekma državnega prvenstva v lovu rib z umetno muho za mladince.

 Državno prvenstvo v lovu rib z umetno muho, mladinci - LRM U 18, rezultati skupno 2023									
MESTO	TEKMOVALEC	RD	Tekma 1. RD Ajdoščina	Tekma 2. RD Ajdoščina	Tekma 3. RD Novo mesto	Tekma 4. RD Novo mesto	Tekma 5. RD Bled	Tekma 6 RD Bled	SKUPAJ kaznske točke
1	PALJK Tician	Ajdoščina	7	1	1	2	2	1	14
2	LONGAR Jakob	Novo mesto	1	4	2	3	1	6	17
3	PALJK Ambrož	Ajdoščina	2	3	3	1	5	3	17
4	ŽGAJNAR Tim	Tolmin	8	2	4	6	9	2	31
5	KOSANČIČ Vid	Bled	5	13	5	7	7	4	41
6	PALJK Marcel	Ajdoščina	3	5	10	11	6	11	46
7	GIODANI Gal	Bled	13	13	9	4	3	11	53
8	MARKELJIC Domen	Ajdoščina	4	13	18	18	10	5	68
9	GERŽINA Jure	Postojna	6	13	6	11	18	18	72
10	VUGA Tobija	Ajdoščina	13	13	18	18	4	7	73
11	MISLEJ Rožle	Postojna	13	13	7	5	18	18	74
12	BRODNIK Erazem	Bled	13	13	18	18	8	11	81
13	LAHARNAR Taras	Bled	18	18	8	8	18	18	88
14	JARKOVIČ Max	Bled	18	18	18	18	11	11	94
14	SUŠA Tomaž	Postojna	18	18	11	11	18	18	94
16	PIZZONI Jani	Ajdoščina	13	13	18	18	18	18	98
17	KOGOJ Luka	Ajdoščina	18	18	18	18	18	18	108

Ekipa tekmovalcev ob zaključku državnega prvenstva v muharjenju za mladince.

čtetku sezone zaslužen o osvojil 17-letni Tician Paljk (RD Ajdoščina) s 13 negativnimi točkami. Na drugem mestu je lanski prvak Jakob Longar (RD Novo Mesto) s 17 točkami, tretji pa je Ambrož Paljk s prav tako 17 negativnimi točkami.

Prirediteljem tekmovanj RD Novo mesto, RD Ajdoščina in RD Bled se zahvaljujemo za odlično izpeljane tekmovanja in druženje.

Zahvala gre vsem tekmovalcem, ki se trudijo po najboljših močeh, vadjem tekmovanj, sodnikom, delegatu, mentorjem in staršem.

Ribolov je potekal po vseh pravilnikih in brez zapletov.

Vsem muharskim ribiškim družinam pa namig: naj v svoje vrste vključijo čim več mladih ribičev muharjev, ki bodo v bodoče gojili to prelepo ribolovno zvrst. Tovrstna tekmovanja pa so dodatna možnost pridobivanja znanja, spoznavanja voda, možnost za povezovanje in izobraževanje mladih, saj bodo le-ti nekoč skrbeli za naše vode.

Besedilo in fotografije: Matjaž Brodnik

V drugo so ribe že skusile bodeče muhe, poleg tega pa nam jo je zagodel izvajalec gradbenih del na zgornjem delu reke, ki je nekoliko zakalil vodo. Prijemov je bilo posledično manj. Sedem tekmovalcev je ujelo 38 rib.

Najvztrajnejši tekmovalci so ponovno dokazali, da so mojstri muharjenja. Po dveh urah so bili rezultati naslednji. Z veliko borbenostjo je 6. tekmo dobil Tician Paljk s 13 ujetimi ribami.

Drugo mesto je osvojil Tim Žgajnar z 10 ribami, tretji je bil Ambrož Paljk (RD Ajdoščina) s 6 ribami. 4. mesto je s štirimi ribami osvojil Vid Kosančič (RD Bled), 5. je bil Domen Markeljic (RD Ajdoščina). Pokal za največjo ribo je pripadel Ticianu Paljku za 49 cm dolgo šarenko. Nekaj več smole je imel Jakob Longar, ki s 6. mestom ni uspel ohraniti prednosti iz prve tekme.

Ujete so bile šarenke, potočnice in lipani.

Karte so se premešale, naslov prvaka je po slabšem za-

KOSTEVC Trgovina Kostevc
Trg zbora odposlancev 20
1330 Kočevje

WWW.KOSTEVC.SI

STORM vabe **20 % popust**

za sulca **na SIMMS škornje in**

čevlje na zalogi

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si

TRGOVINA KOSTEVC | WWW.KOSTEVC.SI

Obdarite svoje najbližje,
prijatelje, znance z **DARILNIMI BONI**

**V MESECU DECEMBRU
PREVERITE NAŠE PRAZNIČNE POPUSTE**

Monster Bite vam želi lepe praznike in srečno 2024

monster-bite.com

Slamnikarska cesta 1a
1230 Domžale

info@monster-bite.com, 040 840 889

Za vse člane RZS še vedno velja
10% popust
ob nakupu v naši trgovini

EKIPA RD PTUJ UBRANILA NASLOV DRŽAVNIH PRVAKOV

Ob vsakoletnem zgodnjepomladnem obdobju, ko smo ribiči domala že zaključili z znanimi naravovarstvenimi obveznostmi za obstoj ribjega življa, nas topli sončni žarki prijazno popeljejo v novo športnoribolovno druženje na brežine naših voda.

Tako se je tudi letošnje državno prvenstvo v lovu rib s plovcem začelo že po predhodno določenem tekmovalnem urniku, ki ga vsako leto sestavijo člani tekmovalne podkomisije RZS v LRP. Naj ob tem omenimo, da smo v letošnje omenjeno tekmovalno obdobje vstopili z na novo imenovanimi člani tekmovalne komisije, ki jo je potrdilo predsedstvo naše krovne organizacije. Naši »mladi funkcionarji« so obljubili, da bodo vse postorili za normalni potek tekmovanja, v sledeči tekmovalni sezoni, kot ga določa najvišja svetovna krovna športna organizacija z imenom Konfederation internationale de la peche sportive CIPSSed.

Ob tem naj na samem začetku branja našim »novim« ribiškim sotovarišem kot tudi ostalim bralcem našega glasila Ribič za lažje razumevanje ob prebiranju vrstic povemo, da vsak tekmovalec prejme število negativnih točk glede na svojo posamezno uvrstitev, ki jo je dosegel na določeno izžrebanem lovnem prostoru porazdeljenega tekmovališča. Porazdelitev tekmovalne trase se prilagodi številu nastopajočih ekip v posamičnem tekmovanju, liga posamezno pa se prilagodi številu nastopajočih tekmovalcev. Doseženi končni rezultati se dobijo z uvrstitvijo posameznega tekmovalca, ki npr. v A- ali B-ligaškem tekmovanju, kjer tekmuje 12 ekip s po petimi tekmovalci. Torej, v primeru, da so vsi nastopajoči iz ekipe zadnji, prejmejo skupno (5x12) največje možno št. 60 NT, kar jih nedvomno uvršča na zadnje mesto lestvice uspešnosti sodelujočih tekmovalcev. V primeru, da posameznik ali ekipa deli 1. mesto s svojimi konkurenti, takrat ujeta teža rib določi prvaka ali pa 2., 3., 4. itd. mesto uvrščenega posameznika ali ekipe.

Pred samim začetkom DP vedno radi ugibamo, le kateremu posamezniku ali ekipi bo tokrat uspelo osvojiti naslov državnega prvaka, saj je znano, da se v ekipnem delu tekmovanja že nekaj let zapovrstjo z ramo ob rami borijo za najvišjo državno lovoriko trenutno naše najmočnejše ekipe: Ptuj (aktualni državni prvaki),

Pesnica-Lenart (bivši osemkratni zaporedni prvaki) in Radeče, ki so vedno »v špici« najuspešnejših, a jim naslova žal še ni uspelo osvojiti. A omenjenim »favoritom« se je pridružila vse močnejša ekipa RD Ruše Maribor, ki zna presenetiti!

Podobno kot v preteklem letu je bilo tudi tokrat zanimivo spremljanje DP v LRP v močni članski konkurenci, saj se tekmovalci v nameri osvajanja zelenih rezultatov nanj vedno maksimalno pripravijo.

V prvem A-ligaškem delu tekmovanja je ekipa RD Radeče z izjemnimi dosežki – predvsem Saša Nedelka in Jerneja Ambrožiča – napovedala, da bodo verjetno tokrat nepremagljivi. Toda z njihovo namero se niso strinjali tekmovalci RD Ruše Maribor, na čelu izjemno uspešnih tekmovalcev – mladega Aljaža Javernika, Boštjana Sivec in večkratnega reprezentanta Iztoka Štrausa – ter ekipa aktualnih državnih prvakov RD Ptuj, s katerimi so se do zadnjega sodnikovega zvočnega signala borili za osvojitve najvišje državne lovorike.

Vedno je zelo zanimivo tudi v posamični konkurenci tekmovalcev, kjer imata naša večkratna državna prvaka in v svetu priznana slovenska reprezentanta Jernej Ambrožič in Mitja Kmetec močno konkurencijo izjemnih tekmovalcev, ki si tudi želijo izboriti mesto prvega ribiča v deželi tej!

Po končanem državnem prvenstvu, ki so ga vzorno organizirale številne slovenske RD, lahko javno razglasimo sledeče končne rezultate DP v LRP za leto 2023:

A-liga ekipno: 1. mesto RD Ptuj je na osmih tekmah skupno prejela le 160 negativnih točk s težo 411.443 g ujetih rib in s tem izvrstnim dosežkom že tretjič zaporedoma osvojila naslov ekipnih državnih prvakov. Za prijetno presenečenje je z osvojenim 2. mestom poskrbela ekipa Ruše Maribor (182 NT, 362.367 g), 3. mesto Radeče (192,5 NT, 438.962 g), 4. Pesnica Lenart 1 (211 NT, 356.155 g), 5. Brežice (254 NT), 6. Novo mesto (255 NT), 7. Ptuj Jure (258 NT), 8. Slovenska Bistrica (276,5 NT), 9. Pesnica Lenart 2 (300,5 NT),

Državni prvaki RD Ptuj (z leve): Davor Božič, trener in vodja Bojan Božič, Tomaž Jakin, Aleš Kancler, Žiga Pavlič ter spredaj trener in vodja Matjaž Mesarič ter tekmovalec Aleks Mesarič.

V A- ligi »posamezno« so bili najuspešnejši tekmovalci (z leve): 2. mesto Aljaž Javernik, državni prvak Saša Nedelko in Jernej Ambrožič, 3. mesto.

V ligi »posamezniki« so bili najuspešnejši (z leve): Aleks Mesarič, 2. mesto, državni prvak »Ambro« in Iztok Štraus, 3. mesto.

Z leve: Katharina Sluga, 2. mesto, državna prvakinja Lidija Hernet, Nika Golinar, 3. mesto.

Državni prvaki B-lige RD Brestanica Krško (z leve): Zdravko Bregar (predsednik TK), Jernej Pikelj (trener in vodja), Lenart Pikelj, Jani Hauptman in spredaj (z leve): Dejan Petkovič, Janez Kozole in Boštjan Rojc. Na fotografiji manjka tekmovalac Marko Pešec.

Z leve: prvak B-lige Lenart Pikelj in Jani Hauptman, ki je osvojil 2. mesto.

10. Murska Sobota (3009,5 NT), 11. Sevnica Tubertini (341 NT) ter 12. Celje (386 NT).

Zadnji dve uvrščeni ekipe se selita v nižje B-ligaško tekmovanje.

A-liga posamezno: 1. mesto Sašo Nedelko (Radeče) 11 NT, 94.956 g, 2. mesto Aljaž Javernik (Ruše Maribor) 11 NT, 25.106 g, 3. mesto Jernej Ambrožič (Radeče) 12 NT, 106.233 g, 4. Aleks Mesarič (Ptuj) 12 NT, 54.954 g, 5. Mitja Kmetec (Pesnica Lenart 1) 12 NT, 51.834 g, 6. Davor Božič (Ptuj) 13 NT, 47.447 g, 7. Aleš Kancler (Ptuj) 14 NT, 86.004 g, 8. Boštjan Sivec (Ruše Maribor) 15 NT, 78.372 g, 9. Iztok Štraus (Ruše Maribor) 17 NT, 69.804 g, 10. Jože Skorenšek (Brežice) 18 NT, 81.300 g rib itd.

V A-ligi je sodelovalo 68 tekmovalcev in 2 tekmovalki!

Državna liga posamezniki: 1. mesto Jernej Ambrožič (8 NT, 61.350 g), 2. mesto Aleks Mesarič (9 NT, 69.511 g), 3. mesto Iztok Štraus (9 NT, 37.653 g), 4. Žiga Pavlič (13 NT, 107.710 g), 5. Andrej Zimšek (14 NT, 94.065 g), 6. Tadej Panker (18 NT, 80.401 g), 7. Mitja Kmetec (18 NT, 71.418 g), 8. Primož Adanič (19 NT, 77.712 g), 9. Rok Vinko (19 NT, 75.025 g), 10. Matjaž Mesarič (19 NT, 66.744 g rib) itd.

V ligi posamezniki je tekmovalo 22 tekmovalcev in 3 tekmovalke!

V B-državni ligi je bilo podobno kot v A-ligi, zelo zanimivo in napeto v ekipnem kot tudi v posameznem finalno zaključnem delu tekmovanja. Odlična ekipa RD Brestanica Krško je namreč predvsem z izjemnima tekmovalcema – prvakom B-lige Lenartom Piklom in drugouvrščenim Janijem Hauptman ter izredno prizadevno uspešnim trenerjem Jernejem Piklom – premagala svoje izvrstne konkurente ekip RD Majšperk in Ormož ter ostale tekmovalce sodelujočih ekip, kar potrjujejo doseženi končni rezultati.

B-liga ekipno: 1. mesto RD Brestanica Krško, 160 NT, 313.451 g,

ekipa Majšperk je osvojila 2. mesto (183 NT, 338.389 g), 3. mesto je pripadlo ekipi Ormoža (209 NT, 296.152 g), 4. Mozirje (228 NT), 5. Radgona 2 (251,5 NT), 6. Šempeter (254 NT), 7. Ruše Maribor 2 (268 NT), 8. Zagorje ob Savi (278,5 NT), 9. Radgona 1 (296 NT), 10. Velenje (299,5 NT), 11. Grosuplje (354,5 NT) in 12. Barje s prejetimi 360 negativnimi točkami.

Prvi dve uvrščeni ekipe sta se uvrstili v A-ligo, zadnji dve pa se selita v nižje meddružinsko – ZRD tekmovanje.

B-liga posamezno: 1. mesto Lenart Pikelj (9 NT, 35.484 g), 2. mesto Jani Hauptman (11 NT, 51.110 g), 3. mesto Boštjan Cilenšek (12 NT, 69.491 g), 4. je osvojil Jani Sluga (15 NT), 5. Elvis Gajzer (16 NT), 6. Tilen Kojc (16 NT) itd.

Ambro že 10. naslov absolutnega prvaka Slovenije, imamo državno reprezentanco! (mednaslov)

Najuspešnejše tekmovalce za nastop na sledečem (2024) EP in SP nam daje seštevek, a tokrat nagradnih točk vseh treh tekmovanj, in sicer: A-liga posamezno, že omenjena »liga posameznikov« in najuspešnejših posameznikov B-lige, katerih nagradne točke so nižje vrednotene od prvo omenjenih tek. posameznikov.

Doseženi so bili sledeči rezultati: 1. mesto in naslov absolutnega prvaka v LRP - člani je v močni konkurenci osvojil že svoj 10. naslov samostojne Slovenije Jernej Ambrožič, ki je skupno prejel 58 nagradnih točk, 2. mesto Aleks Mesarič (56), 3. mesto Iztok Štraus (50), 4. Mitja Kmetec (50), 5. Aljaž Javernik (49), 6. Tadej Panker (45), 7. Boštjan Sivec (40), 8. Primož Adanič (39), 9. Andrej Zimšek (38), 10. Tomaž Jakin (37), 11. Ciril Klemenc (31), 12. Žiga Pavlič (30), 13. Sašo Nedelko (30), 14. Rok Vinko (29), 15. Alen Vavtar 28 nagradnih točk itd.

Za mesto v reprezentanci je konkuriralo 54 tekmovalcev! Ob tem

B-liga posamezno (z leve): 2. mesto Jani Hauptman, državni prvak Lenart Pikelj in 3. mesto Boštjan Čilenšek.

Ekipni državni prvaki veterani RD Brestanica Krško (z leve): Jože Gabrič, Janez Kozole, Zdravko Bregar, Jani Hauptman in Srečko Lamut.

Najuspešnejši »master« veterani (z leve): 2. mesto Iztok Štraus, državni prvak Branko Dimitrovski, 3. mesto Jani Hauptman.

Z leve: Dušan Horvat, državni prvak »starejši« veterani in 2. mesto Srečko Lamut. Oba sta se »zelo enakovredno« borila za laskavi naslov prvaka.

moramo omeniti, da prvih šest uvrščenih tekmovalcev tvori prvo reprezentanco Slovenije v LRP, ki nas zastopa na SP, tekmovalci, uvrščeni od vključno 6. do 12. mesta, pa bodo zastopali Slovenijo na EP v prihodnjem letu. Njim se pridružita še dva rezervna tekmovalca, ki rezultatsko sledita že uvrščenim reprezentantom.

Državna liga veterani - ekipno: 1. mesto RD Brestanica Krško (146 NT, 307.760 g), 2. mesto Brežice 1 (165 NT, 244.246 g) 3. mesto Ptuj (172 NT, 269.286 g), 4. Majšperk (214 NT), 5. Kostanjevica – VDE (241,5 NT), 6. Maribor (258,5 NT), 7. Novo mesto (262,5 NT), 8. Celje (263 NT), 9. Radeče – Timar (263,5 NT), 10. Brežice 2 (277 NT), 11. Koper (288,5 NT), 12. Barje (322 NT) in 13. Radgona, ki je skupno prejela 331 negativnih točk.

Mlajši - »master« veterani – posamezno: 1. mesto in s tem naslov državnega prvaka je osvojil Branko Dimitrovski (10 NT, 76.449 g), 2. mesto Jani Hauptman (13 NT, 81.457 g), 3. mesto Iztok Štraus (19 NT, 54.881 g), 4. Miran Vodopivec (24 NT), 5. Franc Terglav (27 NT), 6. Franc Tomanič (27,5 NT) itd.

Sodelovalo je 32 tekmovalcev!

Starejši veterani (stari nad 65 let): 1. mesto v državi je osvojil Dušan Horvat (2 NT, 83.350 g), 2. mesto Srečko Lamut (12,5 NT, 72.914 g), 3. mesto Egidij Knez (13,5 NT, 55.519 g), 4. Marjan Vrečar (19 NT), 5. Ivan Pešec (19 NT), 6. Srečko Lah (22 NT) itd.

V obeh starostnih kategorijah veteranov se je prvih pet tekmovalcev uvrstilo v reprezentanco Slovenije za sledeče SP.

Vsem reprezentantom čestitamo in želimo uspešnih nastopov na mednarodnem tekmovalnem prizorišču!

Besedo imajo prvaki, ki so nam med drugim zaupali:

Ambro: »Moja sezona je bila v državnem merilu uspešna. Za naslednjo tekmovalno sezono si želim sprememb, ki bi nas še bolj približale svetovni konkurenci. Ambicije so na zelo visokem nivoju, zato bom vložil še dodatni trud.«

Aleks Mesarič: »Občutki, ko ubraniš in ponovno osvojiš naslov prvakov, so izjemni. K uspehu nas je zopet poneslo timsko delo. Ob tem bi se rad zahvalil našim vodjem in RD za vso podporo, ki smo je deležni, ter mojim sotekmovalcem za prizadevno skupno delo.«

Aleš Kancler: »Naslava državnih prvakov sem vesel, saj smo si s tem dosežkom priborili nastop na svetovnem prvenstvu, ki bo prihodnje leto v Sloveniji.«

Žiga Pavlič: »Tretje leto zaporedoma smo osvojili naslov ekipnega državnega prvaka. Če lahko malo hudomušno pridam, da to ni več samo slučajno, je plod tinskega dela. Za mano je manj uspešna tekmovalna A-ligaška sezona, zato sem zelo hvaležen mojim sotekmovalcem, trenerju in vodij, da so me spodbujali, da smo uspeli ter se veselili dosežka.«

Tomaž Jakin: »Naš uspeh je plod trdega timskega dela. Vedno več je mladih uspešnih tekmovalcev, a mi se ne damo! Vsaka kaplja znoja je poplačana!«

Bojan Božič, trener prvakov s Ptuja: »Ni bilo enostavno ponovno osvojiti naslova prvakov, saj so bili pogoji tekmovalja zaradi visokih voda povsem spremenjeni. Fantje so odlično lovili in upravičeno ponovno osvojili naslov prvakov.«

Matjaž Mesarič, skupaj z Bojanom opravlja isto delo (vodja,

trener), je med drugim poudaril: »Vsa čast našim prvakom, saj smo po prvem tekmovalnem delu DP malo zaostajali, a na koncu slavili. Zmagalo je timsko delo!«

Lenart Pikelj: »Po lanski nesrečni sezoni ob izpadu RD Brestanice Krško iz A- v B-ligo smo si zadali cilj, da se vrnemo v prvo ligo kot prvaki, kar nam je tudi uspelo. Naše tihe želje so, da ne izpademo naslednje leto in morda nam celo uspe osvojiti vidnejši ekipni dosežek, ki bi ga bili zelo veseli. Ob tej priliki bi se rad zahvalil RD Brestanici Krško ter tekmovalcem, na čelu z Janijem Hauptmanom (vodja tek. ekipe) in Zdravkom Bregarjem (predsednik TK RD), da so me z navdušenjem sprejeli v svojo sredino, ter očetu Jerneju Piklu za odlično vodenje ekipe na tekmovanjih.«

Jani Hauptman: »Kot odgovorni vodja naše ekipe sem dosežka neizmerno vesel. Zelo smo zadovoljni, da sta se ekipi pridružila vrhunski tekmovalci Lenart in njegov oče Jernej Pikelj, ki je zopet dokazal svojo visoko strokovnost v vlogi trenerja. Brez njune pomoči ne bi uspeli. Ob tej priliki bi se rad zahvalil Ediju

Zidariču, našemu predsedniku RD, in Zdravku Bregarju, prizadevnemu predsedniku TK naše RD za vso podporo, ki smo je deležni tekmovalci.«

Janez Kozole: »Vesel sem, da smo uspeli in da sem prispeval svoj delež k ekipnemu dosežku v samem finalnem zaključku DP. Zelo sem vesel, da sta se ekipi pridružila vrhunski tekmovalci Lenart in vrhunski trener Jernej Pikelj!«

Jernej Pikelj: »Zelo sem zadovoljen, da so me tekmovalci z Zdravkom in Janijem na čelu sprejeli in mi zaupali delo trenerja – vodje ekipe na tekmovanju. Delo sem z veseljem sprejel, saj ekipo tvorijo izjemno uspešni tekmovalci, ki so željni vrhunskih rezultatov in trdega timskega dela, kar je osnova za želeni ekipni uspeh.«

Zdravko Bregar: »Vedel sem, da bodo uspeli. Njihova timska prizadevanja niso bila zaman, zato jim za njihove dosežke iskreno čestitam!«

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

Razpis natečaja 37. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2024 in 26. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj 37. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2024 in 26. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh, ki poleg mednarodne uvrstitve domačim vezalcem prinaša tudi naslov državnega prvaka.

Vealci lahko sodelujete v naslednjih kategorijah:

1. suhe muhe,
2. ličinke in mokre muhe,
3. potezanke,
4. realistični vzorci.

Pogoji za tekmovanje

1. Vezelec lahko sodeluje v vsaki od navedenih kategorij le z enim vzorcem, ki naj ga pošlje v dveh primerkih in s katerim se ni udeležil še nobenega natečaja.

2. Za vsak vzorec je treba navesti:

- znano ali novo ime izdelka (v primeru, ko je to novo, naj bo izvirno in po možnosti kratko),
- geslo, s katerim vezalec pred komisijo izkaže svojo istovetnost,
- vezalne sestavine (telo, krilca, rep ...),
- velikost in tip trnka,
- ime živali, ki jo vezalec posnema, po možnosti priložiti njeno fotografijo (velja samo za kategorijo realističnih muh).

3. Žirija bo zavrnila vse vzorce, za izdelavo katerih bodo vezalci uporabili dele pravih insektov (krilca, noge ...).

4. V spremnem pismu naj vezalec navede svoje osebne podatke (ime, priimek, naslov, e-naslov, telefon, državo za katero tekmuje), ime muhe in geslo ter ga v zaprti ovojnici priloži izdelku, dvojniki pisma pa ohrani za dokazilo avtorstva.

5. Žirija bo pri ocenjevanju v 1., 2. in 3. kategoriji upoštevala naslednja merila:

- razmerje med vezalnimi prvini,
- trdnost in tehnično dovršenost izdelave,
- ustreznost izbire gradiva,

– splošni vtis in

– inovativnost.

Pri ocenjevanju izdelkov v 4. kategoriji – realistični vzorci – bo največji poudarek na posnemovalni uspešnosti.

6. Žirija si pridržuje pravico do naknadne razvrstitve vzorcev, če bo menila, da le-ti niso prijavljeni v ustrezno kategorijo.

7. Odločitev žirije je dokončna.

8. Žirija bo upoštevala izdelke, ki bodo oddani na pošto **do vključno 31. januarja 2024.**

Izdelke pošljite na naslov:

Ribiška zveza Slovenije (za natečaj 2024)

Tržaška cesta 134

SI- 1001 Ljubljana

Na podlagi navedenih meril bo žirija izbrala po tri najboljše izdelke v posamezni kategoriji in podelila diplome ter nagrade za prva tri mesta.

Vljudno vas prosimo, da vse zgoraj navedene podatke izpišete čitljivo, izdelke pa pošljete v embalaži, v kateri bodo zavarovani pred poškodbami med transportom!

Rezultati bodo razglašeni na zaključni prireditvi, o čemer boste udeleženci natečaja poprej pisno obveščeni.

Vse slovenske vezalce vljudno vabimo k udeležbi, saj s tem sodelujete tudi v tekmovanju za državnega prvaka.

Več informacij najdete na Facebook strani tekmovanja: <https://www.facebook.com/flytyingchampionship>

*Matej Delak, predsednik muharsko vezalske komisije RZS
dr. Miroslav Žaberl, predsednik RZS*

NA BREŽINI REKE SAVE V RADEČAH ŽE 50. JUBILEJNO TEKMOVANJE

EKIPA RD SLOVENSKA BISTRICA OSVOJILA JUBILEJNI POKAL

Že pred petdesetimi leti, ko je bila reka Sava zaradi pranja premoga iz rudnikov Zagorje, Trbovlje, Hrastnik ter Senovo mehansko tako močno onesnažena, da v njej nisi mogel opaziti niti ležečega skalovlja, kaj šele ribjega življa v gosto rjavocrnem rečnem toku, je bilo na pobudo Maksa Podlesnika – tedanjega (danes žal že pokojnega) ustanovnega predsednika Ribiške družine Radeče ter zelo uspešnega dolgoletnega sekretarja in tudi predsednika IO RZS – organizirano prvo množično tekmovanje v lovu rib s plovcem za Pokal Sava.

Maks je vedno rad poudaril pomembno vlogo organiziranih športnih ribičev pri varstvu voda in njenega življa ter pri ohranjanju naravnih lepot. Njegova zelo uspešna društvena dejavnost se je začela 12. 1. 1957, ko mu je kot idejnemu pobudniku uspelo v družbi še 19 somišljenikov, članov ustanovnega zbora (kar je zapisano v društvenem biltenu RD in kar so nam zaupali naši sogovorniki), uradno registrirati ribiško športno društvo z imenom Ribiška družina Radeče. Ja, in prav Maks Podlesnik je bil njen prvi izvoljeni predsednik vse do leta 1967, ko je prevzel mesto sekretarja naše krovne organizacije RZS. Vse do leta 1976, ko je Maks po vrnitvi in upokojitvi zapustil RZS in zopet prevzel mesto predsedujočega v RD, se je izmenjalo več predsedujočih, ki so prizadevno opravljali odgovorno društveno delo.

Tako med odsotnostjo kot po omenjeni vrnitvi je Maks ostal idejni vodja svojim ribiškim sotovarišem, ki jim je med drugim le uspelo ob reki Savi leta 1986 pridobiti lastništvo malega zapuščenega objekta – z namenom pridobiti ustrezen prostor za delovanje društva. Slednje se je ob delni zajezitvi reke Save za potrebe izgradnje hidroelektrarne Vrhovo ter veliko mere prizadevnosti kot tudi bistrosti za pridobitev sponzorsko prepotrebnih tako finančnih kot materialnih sredstev z dodatno izgradnjo preoblikovalo v zeleni objekt.

Maks je bil, po besedah našega sogovornika Ferda

Z leve: svetnik Dušan Podlesnik (sin Maksa), predstavnik Občine Radeče, je v družbi predsednika RD Radeče Braneta Zeliča v pozdravnem nagovoru zaželel tekmovalcem tudi veliko športne sreče.

Barachinija, navdušen nad idejo takratnega prizadevnega gospodarja RD in kasneje vrhunskega ribogojca Jerneja Pikla (omenjeno zahtevno delo je Jernej opravljal kar 20 let), da se v kraju Jagnjenica, ki leži na obronku mesta Radeče, kupi ob obstoječem zelo čistem studencu Tihovec majhno zemljišče za izgradnjo manjše ribogojnice, namenjene vzreji avtohtone potočne postrvi ter s tem poribavljanju ekološko prizadetih potokov in reke Sopote, ki se v Radečah izliva v reko Savo.

Še so živi spomini, ko smo kot takratni mladci z napetimi ušesi in domala odprtimi usti spremljali izvajanje elektroribolova, ki nam ga je Maks znal predstaviti z neposrednim izvajanjem ob potoku pred šestimi desetletji.

Omenjeni cenjeni ribiški funkcionar je bil tudi izjemno uspešen športni ribič. Veliko pozornosti je posvečal ribiškemu druženju s pomočjo organiziranih tekmovanj tudi izven občinskih in slovenskih meja. Med drugim se je uspešno povezoval z našimi zamejskimi Slovenci, koroškimi ribiči iz Borovelj, ki smo jih поблиže spoznali na prvem mednarodnem tekmovanju v lovu rib s plovcem za Pokal Sava pred 50 leti v Radečah, na katerem so bili zmagovalci domačini RD Radeče v sestavi: dr. Marjan Koren, Zvone Lipoglavšek, Vlado Mervič in Rajko Majhenc.

Takratna tekmovanja so se izvajala le ob nedeljah in

POKALA SAVA 2023 se je udeležilo lepo število tekmovalcev.

Andrej Zimšek, predsednik TK RD Radeče, je predstavil potek tekmovanja in začelo se je zares!

Zmagovalci sektorjev z leve: Gabor Timar (v E), Mitja Kmetec (v B), Klementina Križanec (v A), Aleš Vešnik (v C) in Marko Mavser, ki je zmagal v sektorju D.

Pokal Sava »2023« v LRP je osvojila ekipa RD Slovenska Bistrica v sestavi z leve: Branko Goleš, Aleš Vešnik, Sašo Ačko, Mirko Kos, Klementina Križanec in vodja ekipe Boštjan Križanec (foto: arhiv RD Slovenska Bistrica).

Gostje Kluba Koroških ribičev so z zadovoljstvom prisluhnili pozdravnim besedam gostiteljev.

praznikih, saj rudniki niso obratovali in voda se je le toliko očistila, da so ribe lahko zagledale ponujeni beli kruh na trnku. Za uspešen ulov si potreboval vsaj tri do štiri kilogramske štruce kruha, da ti je uspelo privabiti predvsem podusti, klene, mrene ... Po končanem tekmovanju so tekmovalce vedno čakale lepe praktične nagrade, med katerimi je bila tudi zibelka za mojo prvorojenko Majo. Ja, nepozabna so prijetna druženja, za katera so radeški organizatorji znali poskrbeti tudi z okusno pečeno ribo in lovskim golažem v lovski koči. Ribiči in lovci smo že od nekdaj družno sodelovali in tako je bilo tudi v Radečah, saj je bil naš prijatelj Maks tudi predsednik Lovske družine Radeče.

Ob prijetnem druženju je naš ribiški vzornik vedno rad spregovoril o problemih onesnaževanja voda in prizadevanju vodstva naše krovne organizacije RZS, da bi se onesnaževalce z zakonom ustavilo pri zastrupljanju ribjega življa. Saj so bili pogini rib zelo številni, tožbe proti onesnaževalcem pa niso dosegle svojega namena. Z njimi se je bilo veliko pametneje usesti za isto mizo in se dogovoriti o pokritju stroškov nabave rib, če se jih je le dalo kupiti ali pa da so onesnaževalci med drugim tudi z materialnimi donacijami pomagali pri izgradnji malih ribogojnic ter ribiških koč, kar je bila med drugim neka

garancija za obstoj ribjega življa v naših vodah in slovenskega organiziranega sladkovodnega ribištva.

V jeseni svojega življenja je naš ribiški prijatelj prepustil vodenje radeških ribičev zanesljivim naslednikom, ki nadaljujejo z uspešnim društvenim delom. Slednji so še posebno zaslužni za zelo zgledno in v svetu odmevno organizacijsko *športnoribolovno* tekmovalno dejavnostjo v lovu rib s plovcem, saj imajo eno najlepših tekmovalnih tras v Evropi, na kateri je bilo uspešno izvedenih že vrsto odmevno priznanih tekmovanj, kot sta EP in SP.

Na letošnjem posamičnem 50. jubilejnem mednarodnem tekmovanju za Pokal Sava 2023 v LRP se je na jutranjem zboru ob prijetno dišeči kavici ali »šilčku« okusnih borovnič, za kar že tradicionalno vsako leto poskrbi zelo prijazna »gospa Sonja, včasih tudi v družbi svoje prijateljice gospe Cvetke, zbralo sedemnajst članskih ekip s po petimi tekmovalci iz številnih krajev Slovenije, med katerimi je bila tudi ekipa Klub Koroških ribičev iz sosednje Avstrije.

Prijetno športno druženje ob ribiškem domu na brežini reke Save sta s svojo udeležbo popestrila tudi zanimiva gosta, predstavnika priznanih proizvajalcev ribje krme za privabljanje rib, in tudi priznana uspešna tekmovalca Gabor in Sabolž Timar iz Madžarske.

Za jutranje že poznano protokolarno delo je za delovno

Z leve: Ferdo Barachini, bivši uspešni, dolgoletni (20 let) predsednik RD Radeče, in gospod Gregor Raichman, predsednik Koroških ribičev, sta si izmenjala prehodni pokal za dolgoletno prijateljsko pobratenih ribičskih družin Radeč in Borovelj.

mizo s svojo zanesljivo ekipo poskrbel marljivi predsednik tekmovalne komisije Andrej Zimšek, skupaj z na čelu prizadevnim predsednikom RD Radeče Branetom Zeličem.

Podobno kot vedno smo udeleženci omenjenega pokalnega tekmovanja ob potrditvi prisotnosti prejeli nagradno spominsko obeleženo majico, kar vedno še dodatno pripomore k prijetnemu vzdušju zbranih športnih ribičev.

Pred začetkom tekmovanja smo tekmovalci ugibali, le kolikšen bo ulov rib glede na predhodno katastrofalno visok vodostaj in nenormalno hitri rečni pretok Save, ki se je le vrnila v normalno obstoječe stanje.

Že kmalu smo občutili, da smo se upravičeno spraševali, ali bodo ribe sploh zainteresirane za ponujeno ribjo krmo z obogatnimi slastnimi dodatki, mamljivookusnimi vabami, saj je bil prijem rib na večini izžrebanih lovnih mestih zelo slab ali pa celo ničeln.

Po končno zbranih podatkih je bilo razvidno, da nas kar deset izkušenih tekmovalcev ni uspelo ujeti ene same ribice, kaj šele večje, kar se večjemu tekmovalcu »res ne more zgoditi!« A slednje potrjuje, da človek nikdar ne ve, kaj ga čaka, le pomiri se lahko z mislijo znanega reka: »Jutri bo nov dan!« Ob tem pa smo se spraševali, ali ribam trenutno paše le slastna, na novo ozelenela alga ali pa morda že povsem sveži mali polžki, rakci na očiščenem rečnem dnu.

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**
Sport
DANILO

Danilo Bižal s.p., Smedlaniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

Naš ribiški vzornik Maks Podlesnik je z radeškimi ribiči »izpisal zelo uspešno društveno športnoribolovno zgodbo!«

Končni seštevek negativnih točk z doseženo skupno težo ujetih rib je po štiriurnem tekmovanju rezultiral sledeče ekipne dosežke: 1. mesto in s tem jubilejni 50. Pokal Sava 2023 je osvojila tokrat nepremagljiva ekipa RD Slovenska Bistrica, ki je skupno prejela le 14 NT s 19.668 g ujetih rib, 2. mesto je osvojila ekipa aktualnih državnih prvakov RD Ptuj s prejetimi 21NT in s 13.034 g, 3. mesto je zasedla ekipa SOM.SI s prejetimi 30 NT in 15.363 g, na nevhvaležno četrto mesto se je uvrstila ekipa RD Novo mesto (31 NT, 14.613 g), peto je osvojila ekipa Maestral Žabarjev (41 NT, 12.600 g), šesto RD Hrastnik (45 NT, 7.350 g), sedmo RD Laško (46 NT, 9.540 g), osmo VDE Kostanjevica (47 NT, 8.827 g), deveto RD Sevnica - Tubertini (49 NT, 6.674 g), deseto RD Brestanica Krško (49 NT, 6.380 g) itd. Kot smo že omenili, nastopilo je 17 ekip.

Največjo težo rib je uspelo ujeti sledečim tekmovalcem in tekmovalki: 1. mesto Aleš Vešnik 8.382 g, 2. mesto Mitja Kmetec 6.598 g, 3. mesto Žiga Lampič 6.040 g, 4. Marko Mavser 5.970 g, 5. Branko Goleš 5.751 g, 6. Egidij Knez 5.970 g, 7. Klementina Križanec 4.250 g, 8. Boštjan Zupanc 4.245 g, 9. Zvone Vincek 4.140 g, 10. Andrej Zimšek 4.018 g itd.

Skupno je tekmovalo 83 tekmovalcev in dve izredno uspešni tekmovalki: Klementina Križanec je osvojila 1. mesto v A sektorju in Katharina Sluga 5. mesto v C sektorju.

Ob jubilejni svečani razglasitvi doseženih rezultatov sta tekmovalki in tekmovalci prejeli kolajne in pokale za svoje izredne dosežke.

Za njihove uspešne nastope jim iskreno čestitamo v želji na ponovno snidenje na brežini reke Save ob radeškem ribiškem domu, in sicer *čez eno leto na Pokalu Sava!*

Jože Šmej

ŠMARTINSKO JEZERO, BISER OB CELJU

Šmartinsko jezero je eno največjih umetnih jezer pri nas. Ustvarjeno je bilo leta 1970. Razprostira se na 113 ha vodne površine. Je zelo razgibano jezero, ki nudi užitek vsem ribiškim navdušencem. Njegova povprečna globina se giblje od 4 do 6 metrov. Na delih pred brano pa je bila izmerjena globina tudi 8 do 9 metrov. Jezero nudi dom različnim vrstam rib. Med njimi so: krap, amur, ploščič, rdečeočka, androga, tolstolobiki ter tudi plenilci smuč, ščuka, som. Sestava dna je zelo zanimiva. Veliko večino jezera prekriva debela plast mulja ter potopljenih panjev, ki nam otežujejo ribolov.

Odlučil sem se za krapolov. V jezeru domujejo res lepi primerki krapa. Leta 2013 je bil ujeti lep krap, težek 34,600 g. Šmartinsko jezero slovi kot ena najboljših kraparskih vod pri nas. Z njim uspešno upravlja Ribiška družina Celje. Jezero je razdeljeno na mesta, ki so namenjena krapolovu in nočnemu ribolovu, in na mesta, namenjena ribolovu s plovcem, ter mesta za dnevne ribolove. Seveda pa je na Šmartinskem jezeru tudi veliko navdušencev za ribolov roparic. Tukaj prevladujejo ribiči, ki lovijo some. Tukaj so jih ujeli kar nekaj, nekaj jih je merilo krepko čez 250 cm.

Jesensko vreme je kot nalašč za ljubitelje krapolova. Noči so daljše in hladnejše, čez dan pa se je temperatura dvignila vse do 25 stopinj. Res vrhunske razmere za ujeti lepe ribe.

Za krapolov sem izbral ribolovno mesto na plovčarski trasi, saj je na kraparski potekala tekma. To me ni odvrnilo, da bi preživel lep dan jezeru. Ko sem se pripeljal do jezera, me je pričakala gosta megla. Tako gosta, da se ni videlo druge strani jezera. »Tudi prav,« si rečem: »Se bo že dvignila, medtem pa si bom pripravil vso potrebno opremo.« Ko je bila oprema pripravljena, je nastopil čas za izbiro taktike in ribolovne

razdalje. Z marker palico sem označil dno in postavil sistem, da bom res lovil na isti daljavi. Za vabe sem izbral boljše, velikosti 20 mm, s sladkim okusom jagode ter z okusom raka. Za privabljanje sem uporabljal kobro, s katero sem hranil samo ribolovno mesto.

Dan je postal res čudovit. Vabe so bile na svojem mestu in čakal sem na prvi prijem. Megla se je počasi dvigovala, kar je pričaralo res lepe prizore. Jutra z meglicam in soncem. Manjkal je samo še prijem. Na jezeru je bilo res ogromno ribičev. Po dobri uri je sledil prvi prijem. Signalizator je močno zapiskal, zato sem zategnil. Na koncu palice sem imel prvo ribo. Bila je res zelo zelo borbena. Ni in ni se hotela predati. Po dobrih 15 minutah mi krapa le uspe utruditi in presenetila me je njegova velikost. Glede borbe in teže sem bil začuden, saj je riba imela le dobrih 8,5 kg. Vseeno lepa riba, ki mi je nudila lepo borbo. Hitra fotografija in nazaj v vodo.

Obeti za ribolov so bili lepi. A realnost na jezeru je bila vse prej kot taka. Ribe res niso bile aktivne. Ne le pri meni, tudi ostali ribiči se niso mogli pohvaliti. Prav tako je bilo na tekmovanju na kraparski trasi. A vseeno smo vztrajali. Za povrhu pa so mi težavo na plovčarski trasi

Jesenske barve nikoli ne razočarajo.

Luskinar s 13.100 g

Jutro je bilo, kot iz pravljice.

Prvi dan je pokazal zanimanje samo krap 8,5 kg.

Res ogromne plavuti, ki nudijo nore borbe.

Sistemi dveh bojlijev 20 mm z dodatnimi dipi

Šmartinsko jezero s ptičje perspektive

Riba dneva, luskar s 14,550 g

Zaključek v stilu z zadnjo ribo

Riba pri zajemanju

delali potopljeni sistemi raznih laksov, ki so bili zapleteni v vodi, zato se je nekaj sistemov tudi strgalo. To je pač ribolov in s tem se je treba sprizgajati. Res vroč jesenski dan se je počasi prevešal h koncu. Žal rib ni bilo več. Vseeno sem bil zadovoljen. Vem pa, da se bom hitro vrnil na samo jezero.

Ni mi dalo miru in čez par dni sem se še enkrat podal na jezero. Malo sem spremenil taktiko in se podal na drugo ribolovno mesto, kjer je globina jezera malo manjša. Dnevi so bili topli in morda se bo riba držala v teh predelih. Ob prihodu na ribolovno mesto me je pričakalo jasno vreme. Ura je bila okoli 6 zjutraj in čas je bil za začetek ribolova. Tudi danes sem se odločil za enak pristop k ribolovu. Talni ribolov z obtežilnikom. Na koncu pa kraparski sistem z dvema bojlijema, velikosti 20 mm, ki sta zelo topna v topli vodi. Pri dnevnih ribolovih je super, če se bojli hitro topi, saj s tem dosežem hitrejšo reakcijo in aktivnost ribe. Na eno palico sem dal bojlije z okusom jagode, na drugo pa okus raka. Preden dam sistem z bojliji v vodo, jih dobro namočim tudi v dip, ki je koncentriran z okusom jagode in raka. Par pesti boilov na vsako palico in začnem z ribolovom. Hitro se je pokazala aktivnost ribe na ribolovnem mestu. Pokazali so se mehurji, kar je dober znak. Za razdaljo sem si označil dno približno 60 m od obale. Super je videti aktivnost na ribolovnem mestu. In res, po dobre pol ure je sledil prvi

prijem. Imam prvo ribo. Ni bila največja, a za začetek je bila super. Hitro ponovim met in znova vržem par bojlijev s kobro na ribolovno mesto.

Znova ni minilo dosti časa, ko zaslišim glas signalizatorja. Dvignem palico in občutim težo ribe. Vem, da je malo večja riba. Super borba, ki je trajala in trajala. Ribe se še ni videlo. Borba je trajala že dobrih 15 min. Naposled mi je le uspe utruditi ribo in jo zajeti v mrežo. Lepa je bila. Hitro v bazenček in je že pripravljena na tehtanje. Tehtnica je pokazala dobrih 13 kg. Fotografiral sem jo za spomin in je že šla nazaj v vodo. Ponovim akcijo in čakam naslednji prijem. Ti so se vrstili eden za drugim. Vmes je bilo nekaj majhnih rib, težkih do 1 kg. Sledil je čas kosila. Velikokrat se zgodi, da ti kosilo prekine prijem. In tudi tokrat ni bilo nič drugače. Sledil je počasen prijem. Že po prijemu vem, da mora biti lepa riba. Dvignem palico in res tukaj je znova samo teža. Borba je bila res super. Riba se ni predala. Po dobrih 20 minutah enkratne borbe je bila tukaj. Lepa borbena luska s težo 14,550 g. Borbena pa ni bila samo v vodi. Tudi fotografiranje ji ni bilo najbolj všeč. Naposled mi jo le uspe umiriti za eno hitro fotografijo. Dan je bil res super in še ga ni bilo konca. Prijemi so se vrstili približno na pol ure. Nekaj je bilo tudi odpenjanj, a to je ribolov. Ne moram dobiti vsega. Sledil je res močan prijem. Borba je bila res napeta in teža ribe je bila večja od 14 kg. Po borbi, ki je trajala dobrih 25 min, pa je naenkrat laks popustil. Sledilo je razočaranje in navijanje brez ribe. Ko sem povlekel sistem, sem opazil, da se je riba odpela. Nikoli ne bom izvedel, kakšna je bila, a borba je bila res nora in zagotovo je morala biti lepa riba. Nimamo kaj. Ponoviti met in čakanje na nov prijem. Dan se je prevešal h koncu. Počasi sem že pospravljaval stvari, ko se je znova oglašil signalizator. Znova res lepa borba in izkazalo se je, da je tu nova riba, težja od 10 kg. Ribo spustim in hočem naviti tudi drugo palico. Ko hodim proti palici, pa se ta oglasi. Ni lepšega kot za zaključek ribolova dobiti dve lepi ribi. Tudi ta je nudila super borbo. Tehtnica je na koncu pokazala 13,100 g.

Ribolovni dan se je zaključil na najboljši način – z ribo. Ne eno, ampak dve ribi za konec. Šmartinsko jezero me znova ni razočaralo, a vseeno imam tukaj malo grenkega priokusa. Nikoli ne bom izvedel, koliko je bila velika riba, ki se mi je odpela. A to je en razlog več, da se vrnem na jezero in poskušam dobiti tega lepega krapa. Biser ob Celju, se vidimo kmalu!

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

O SULČELOVU MALO DRUGAČE

Marsikomu od lovcev na kraljevsko ribo pri nas se je v letih sulčelova primerila kakšna smešna ali manj smešna prigoda, ki vam bo ostala v trajnem spominu na tak ali drugačen način in jo boste z veseljem delili z istomislečimi tovariši v trenutkih druženja. Nekaj svojih sem združil v spodnjih vrsticah, da ne boste mislili, da se samo vam dogajajo takšni smešni ali celo neljubi dogodki.

Utrujanje sulca

Malo nižje od Vrhnike, bolj točno za kovinskim mostom, ki se pne z enega na drugi breg Barjanke in je včasih služil za prevoz glin iz glinokopov na desnem bregu v opekarno na drugi strani, se razteza precej dolg in globok tolmun. Kar nekaj vrhniških ribičev je preko sezone tu videlo plavati kapitalne primerke sulcev, zato sva se s prijateljem Alešem odločila, da pričneva s sulčelovom ravno tam. Vabe, umetni piškurniki, so bile že navezane in kaj hitro sva jim dala možnost, da pokažejo svojo uspešnost pri lovu na kralja voda. Nekaj zaporednih metov in vodenj vabe globoko pri dnu ni obrodilo sadov. Pri tem sem sam dobesedno strgal dno Ljubljanice, namotaval, vlekel, spuščal in dvigoval, popuščal in ponovno potegoval, vse na način, kot se gibljejo pravi piškurji od kritja do kritja. Vaba se mi je v globinah, kjer preverjeno ni bilo ničesar za zapeti, nenadoma ustavila kot pribita, zato sem močno zategnil. V stilu potega velikega sulca je najlon zarezal površino in vse skupaj je krenilo preko toka, proti nasprotnemu bregu, tja, kjer se ob bregu skriva obilo potopljenega vejevja in drevja. Obrnil sem se k prijatelju v čolnu, da mu povem tisto, kar je že sam opazil: »Ogromen je!« Teža, ki je preko napetega najlona krivila vrh palice, je bila res velika. Malo sem privil zavoro, tako za vsak slučaj, nato pa povečal pritisk na domnevno ribo v globini v upanju, da jo zaustavim, preden pride do ovir v vodi. Nisem mogel dvigniti niti za milimeter, zato pa sem ji k sreči spremenil smer gibanja. Sedaj je plavala pravokotno od naju in pridobivala na razdalji. Za tolmunom, v katerem sem jo zapel, se prične malo plitvejši del reke in polja z obilico vodne trave. Razmišljal sem: če pride do tja, je izgubljena. Vsake toliko sem čutil močan udarec na vrh palice. Tega sem bil vajen, saj se ravno tako obnašajo res veliki sulci. Prepričan v moč najlona sem ponovno povečal pritisk na velikanko v globini. Samo da mi ne utrga ali se spne, mi je cel čas rojilo po glavi. Čoln se je počasi s prijateljevo pomočjo približal globini, v kateri je plavala velika riba. Čutil sem, da je začela popuščati, saj sem pridobival centimeter za centimetrom najlona. Dvom, ki me je nažiral že nekaj časa, je postajal vedno bolj stvaren. Opazil sem namreč, da ni pobegov, ki jih navadno dela veliki sulec. Vse skupaj

je bilo res težko, toda delovalo je nekako brez življenja, čeprav se je gibalo po tolmunu levo in desno. Če ne bi bil prepričan, da jih tu ni, bi mislil, da imam soma na trnku. Končno se je po desetih minutnem utrujanju pojavila velikanka na površini. Bila je res velikanka, samo žal, ni sodila med živo naravo. Na koncu mojega najlona je namreč visela ogromna deska, napita z vodo in zapeta v zgornji tretjini svoje dolžine.

V posmeh je izginila v globino in se zaradi kota, pod katerim je bila zapeta, pričela ponovno oddaljevati od čolna. Poln pravičnega besa sem zdrdral nekaj krepkih na njen račun, nato pa počasi s prijateljevo pomočjo, ki se je zvijal od smeha, potegnil zadevo v čoln in osvobodil dragoceno vabo. Razmišljal sem, od kod močni udarci in potegi na vrh palice. Prišel sem do zaključka, da je temu botrovala njena teža in točka, v kateri je bila zapeta, zaradi katere je verjetno vsake toliko udarila z zadnjim delom ob dno in s tem povzročila te nenadne sunke.

Takoj sem se spomnil kar nekaj podobnih zgodb, ki so mi jih pripovedovali tovariši po sulčarski palici, o katerih smo razpredali ob kozarčku v našem ribiškem domu. Tako je moj prijatelj Lupo utrjal velik škorenj, ki se mu je prav tako krepko postavil po robu v toku rečice Bistre. Ker je bil vodostaj višji, tok Bistre pa močnejši, je delovalo vse skupaj podobno kot utrujanje velike ribe, še posebej, ko se je podplat ločil od škornja. Vsa zadeva je potem v različnih smereh na vrh palice rezala močan vodni tok, tako da je utrujanje delovalo res prepričljivo. Razočaranje ob ugotovitvi, kaj je na drugi strani najlona, je botrovalo obilici smeha in seveda hudomušnim pohvalam družbe na račun sulčarja.

Drugemu prijatelju Borisu se je zgodilo podobno, ko je več kot četrt ure utrjal tanko žico, ujeto v dno Ljubljanice, po kateri je drsela vaba levo in desno, na njej pa je visel kos železnega praga, ki je vsake toliko, ko je ribič malo močnejše potegnil proti sebi, udaril močno *kontro*, prav tako, kot to naredi razjarjena riba.

Še bolje se je odrezal naš znani vrhniški sulčar Janez. Med lovom sulca je zapel v zmet starega odsluženega jogija, ki je kraljeval v globinah že kako leto. Ves napit z vodo je preko te vzmeti, ki se je raztezala in krčila – s tem pa dajala nadobudnemu sulčarju občutek življenja –, ključoval svojemu razkritju kar cele pol ure. S tem je botrovala obilici smeha in dovtipom na račun sulčelova in sulčarja še več mesecev v ribiških krogih.

Srečanje

S partnerjem sva usidrala čoln sredi poldneva na Ljubljani in se odločila pomalicati kar v njem, saj je na bregovih reke ležala debela snežna odeja. Prav nič se ni dogajalo med ribolovom že od ranega jutra, tako da nama je ta odmor kar prijal. Od sulcev tisti dan ni bilo ne duha ne sluha. Palico sem previdno odložil na rob čolna, vaba pa se je potopila ob čolnu v vodo. Tam sem jo namenoma pustil, da naju ne bi ovirala med brskanjem po nahrbtnikih in gibanju po čolnu. Razdelila sva si sendviče in topli čaj iz termovke ter se udobno, kolikor se je pač dalo, namestila na trdih sedalih čolna. Pogovor je stekel, razne ideje so padale, kako naprej in kaj bi bilo treba spremeniti, da bi imela več uspeha, pri tem pa sva seveda uživala v hrani in toplem napitku. Kar naenkrat, med pogovorom je Alešu beseda zastala v grlu in začudeno se je zazrl mimo mene v vodo. Čisto tiho mi je z roko pokazal v smeri vodne gladine. Najprej

Deska se je močno upirala.

nisem dojel, kaj mi kaže, nato pa sem ga zagledal. Pod mojo vabo, z glavo le nekaj centimetrov od nje je plaval ogromni sulec. Dva-najstcentimetrski silikonka je v primerjavi s sulčevno glavo delovala prav nebogljeno. Očitno je bilo, da si vabo ogleduje. Stormova ribica v barvi ostriza je veselo mahala z repom in se ni prav nič ustrašila velikana poleg sebe, ki jo je nameraval požreti. Z Alešem se nisva upala niti premakniti. Vedela sva, da bo vsak najin gib splašil veliko ribo. Medtem je sulec še vedno pozorno opazoval umetno ribico. Bila je resnično pat pozicija. Po mojem mišljenju bi namreč sulec z veliko verjetnostjo napadel vabo, če bi to lahko potegnil naprej, kot se obnaša plen, ki hoče pobegniti. Problem je bil v tem, da za ta maneuver nisem imel prostora. Od vrha palice do vabe je bil samo meter najlona, za mojim hrbtom pa cel kup vej drevesa, na katerega sva bila privezana. Edina možna rešitev, ki se mi je zdela logična v tej situaciji, je bilo popuščanje najlon in potapljanje vabe proti dnu. Sulca bi s tem pripravil, da odide iz vidnega polja, kar bi povečalo moj manevrski prostor. To sem tudi naredil. Čisto počasi sem se stegnil in odprl zaporo na ribiškem koleščku. Ribica se je zaradi svoje teže začela takoj potapljati in sulec ji je sledil v isti razdalji. Vsak hip sem pričakoval prijem. Žal se ni zgodilo nič. Vaba je padla na dno, to sem čutil po napetosti najlona. Malo sem počakal, nato pa sem hitro navil nazaj proti površini. Ne boste verjeli, sulec je bil zopet za njo, na skoraj isti razdalji. Seveda pri tem ni kazal nobenih znakov napadalnosti. Bil sem v dvomih, kaj storiti? Sulec se je, medtem ko sem razmišljal, odločil namesto mene. Verjetno mu je bilo moje početje sumljivo, zato je zamahnil z velikim repom in vzela ga je tema tolmuna pred nama. Ne bom vam razlagal, da sva takoj začela vabe zavzeto metati v smeri, kamor je izginil, seveda pa vam je jasno, kakšen je bil rezultat. O tem sulcu ni bilo tisti dan niti sledu več, o kakem drugem pa tudi ne. Še dolgo sva s prijateljem premlevala dogodek in postavljala razne teorije, načine ter če-je, a do pametne rešitve v tisti situaciji nisva prišla. Mogoče bi kdo od vas drugače ravnal v danem trenutku in bi imel večji uspeh, no, mislim, da je ravno v tem skrivnost sulčarskih mojstrov in kaj bi bilo na koncu koncev, če bi vsakega sulca ujeli, potem to ne bi bilo več zanimivo, sulci pa ne bi imeli epitete najtežje ulovljive ribe.

Sreča pa taka

Kolikokrat se vam je zgodilo med lovom sulca, da ste prelovali neko obetavno mesto z vsemi vabami, ki so vam bile na razpolago, potem pa pride za vami drugi sulčar, prvič vrže in zapne sulca, o katerem ste vi lahko samo sanjali. Ravno to se je dogodilo meni in prijateljem med obiskom oddaljenega sulčarskega paradiža v Bosni. Mislili smo, da smo izkušeni sulčarji namazani z vsemi žavbami in da lov sulca obvladamo do potankosti. Tisto, kar se je dogajalo na tem sulčelovu, o katerem bo tekla beseda, pa nas je spravilo v resne dvome o našem znanju in poznavanju navad sulcev.

Tako se nas je tisto sezono nekaj prijateljev domenilo, da odidemo loviti sulca na reko Uno. To je bilo še v časih, preden se je začela bratska morija na tistih področjih. Dogovor je padel z našim znancom iz Bosanske Krupe, Hikom Harbašem, ki je bil eden od bolj znanih sulčarskih mojstrov v tistih krajih. Fotografije na stenah in preparati v njegovi ribiški sobi so to potrjevali.

Prvega jutra, po našem prihodu, smo se z njim zarana odpravili iz Krupe malo nižje v vas Otoka. Tam nas je pričakal še eden od domačinov, pri katerem smo dobili na razpolago dva čolna. Naj namenim nekaj besed tem čolnom, ker so bili res nekaj posebnega. Prvi je bil stari rečni *drevak*, še iz časov Franca Jožefa, vsaj meni se je zdelo tako. Pokrpan je bil na več krajih, skupaj pa ga je držala samo še neka na pol preperela plastična vrv. Čim smo ga potisnili v vodo, je ta vdrla vanj iz vseh strani, tako da sva s kolegom stala do gležnjev v njej, a domačin Senad se ni kaj dosti vznemirjal zaradi tega.

Drugi čoln je bil še bolj zanimiv od prvega. Bil je namreč rumeno oranžni *Maestral* s trdim dnom, s tem da so njegove napihljive komore samo še žalostno visele na robovih, kjer so se držale preperlega ohišja. Seveda smo ugotovili, da tlačilke za napihanje nimamo, kar pa ni motilo domačinov. Hiko, bivši nogometni

Hiko - veliki sulčar iz Bosanske Krupe

trgovino. Najin vodič je prijel vsako od njih v roke in vsakič ponovno odmahnil z glavo, kot češ, ta ni dobra. Končno mu je pogled zastal na umetnih piškurnikih, narejenih iz silikonov, ki sem jih prek znancev nabavil iz daljne Amerike. Ker so se mu oči prav poželjivo zasvetile, sam pa sem imel kar nekaj teh vab s seboj, sem mu z veseljem podaril eno za spomin in njegov trud. Zazdelo se mi je, da mu je koščeni obraz kar zažarel od veselja, isto, kot če bi otroku podaril lepo igračo. S tem sem seveda tudi dojel, da je to vaba, na katero bi on lovil in zato sem ji dal možnost kot prvi, pa ne tisti, ki sem mu jo podaril, pač pa eni iz moje zaloge. Domov sem se vrnil brez njih, nekaj sem jih sicer še razdal domačinom, ostale pa so končale na dnu Unske lepotic. Žal nisem niti na eno ujel sulca. Pa da ne bom predolg. S prijateljem sva premetavala obetavna mesta, na katera naju je opozoril prijazni domačin, a uspeha ni bilo. Potrgala sva čuda vab in pribora, posebno, ker nisva poznala pasti v vodi. Pri tem sva morala ves čas poslušati, tukaj je šel ven metrski, tam meter dvajset, na naslednjem terenu spet kakšen, a pri naju o sulcih ni bilo niti sledu. Nekje proti večeru, ko sva bila že oba dodobra utrujena in prepričana, da v Uni sulcev ni, sem predlagal Senadu, naj tudi on poskusi z mojim priborom, svojega namreč ni imel s seboj. Tolmun, ki sva ga s prijateljem Timijem do takrat že dodobra, po ribiško, predelala, se mi ni zdel prav obetaven, ker je po sredini drla voda tako, da tudi z najtežjimi vabami nisi prišel do dna. Senad je prijel mojo palico, nekaj časa ocenjeval težo svinčene glave na piškurniku, nato pa vrgel v sam začetek razpenjenega curka. Dolgo je čakal, da se vaba potopi, nato pa začel navijati. Kar je sledilo, naju je oba s prijateljem spravilo iz tira. Palica se je močno upognila in po nekajminutnem utrujanju se je pojavil na površini prvi unski sulec. Ni bil velik, no, vseeno bi mu lahko nameril preko 80 cm. Pomembno je, da ga je ujel na prvi met, midva pa sva isti tolmun v kaki uri že dobro prečesala. Njegova podcenjevalna izjava, da je to »mladiček«, me je še bolj šokirala, saj je do takrat moj največji sulec meril okoli 90 cm. Naslednja pripomba, da takih ujame po tri, štiri na ribolov, me je spravila v dvome o resnosti njegovih izjav. No, to je bil šele začetek. Ker se je večerilo, je Senad spet poprijel za veslo, sulca seveda ni spustil, in zaveslal v smeri, kjer so bili parkirani naši avtomobili. Tam smo se sešli s posadko iz drugega čolna. Na dnu čolna je kraljeval sulec, dolg malo čez meter. Hotela sva čestitat kolegom iz Ljubljane na uspehu, a sta povedala, da ima vse zasluge za uplen naš gostitelj Hiko. *Dva nula* za Bosance, bi lahko rekli. Sicer ga Hiko, ki je lovil stalno z njima, ni ujel na prvi met, no, moram povedati, da je vedno dajal prednost gostom, da prvi lovijo na obetavnem terenu in šele nato je poskusil sam. Medtem ko smo se pripravljali za odhod, je Senad rekel, da gre še malo pogledat za vodo, ker je ravno tam, za ovinkom, dober teren za »mladicu«, kot ji oni pravijo. Čakali smo ga kake pol ure in lej ga šmenta, pojavil

Padec iz čolna je bil neizbežen.

se je iz teme, čez ramo pa mu je na veji visel, obešen, še en sulec, tokrat dolg preko 90 cm. Kaj naj rečem, kdor zna, pač zna. Mislim, da se nam je očitno videlo, kako dolge nosove imamo. Domačina sta nas potolažila, da je jutri nov dan in nas bosta peljala na terene, kjer bo vsak od nas ujel svojega.

Drugi dan smo se, zarana zjutraj, isto kot dan prej, odpravili lovit z brega, malo višje od Krupe v kanjon reke Une. Kanjon se razteza vse od Bihača pa do Bosanske Krupe. V tem delu je reka deroča, polna plitvih brzic in globokih tolmunov. Krasi jo modro zelena barva, drugačija sicer kot na naši Soči, a na nek način zelo podobna. Vse naokoli jo obkroža izredno slikovita, neokrnjena narava, brez naselij, samo sem in tja se skriva med strmimi bregovi osamljena domačija. V tej divjini smo se prebijali po strminah, zaraščenih bregov, ozkih stezicah, ki jih je naredila divjad, gazili plitve brzice, metali in metali v upanju na prijem. Tokrat je bil naš vodič samo Hiko. Kazal nam je svoje najljubše terene in obenem pripovedoval zgodbe o ogromnih sulcih. Moram povedati, da je njegov največji sulec do takrat meril za nas nepojmljivih 134 cm. Če ga ne bi videl na lastne oči, celega, prepariranega v hotelu Sedra v Krupi, bi težko verjel. Hiko se je tudi tisti dan med lovom držal načela: »Gostje imajo prednost!« Razlagal nam je, kje so ovire in pasti v vodi, kje bi znal ležati sulec ter predlagal, katere vabe naj koristimo v konkretnih primerih. Kljub temu je bil naš uspeh nič. Pozno popoldan se nam je pridružil tudi naš znanec, Senad. Do večera naš uspeh ni bil ravno zavidanja vreden, no, boljši čas sulčelova je bil šele pred nam. Prišli smo do ogromnega tolmunca, ki mu domačini pravijo »Crni vir«. Tam z desne v Uno priteče rečica, ki izvira iz velike jame, ki je oddaljena samo kakih sto metrov od glavnega toka reke. Vsi štirje smo se razporedili okoli velikega tolmunca in pričeli loviti. Domačina sta ta čas kramljala in dokaj nezainteresirano opazovala naše početje. Globoko so brazdale vabe prostranstvo tolmunca in vsak od nas je pričakoval prijem. Žal ga tudi v vse bolj gostem mraku nismo dočakali. Počasi smo se naveličali, a stalno spodbujanje domačinov: »Zdaj bo! Zdaj bo!« nam je vlivalo kanček upanja in voljo, da smo vztrajali. Kmalu tudi spodbujanje ni več pomagalo. Trije smo se eden za drugim poklapani in utrujeni vdali v usodo, samo še Timi je vztrajal in metal svojo vabo v vse bolj gosto temo. Veseli smo bili njegove zagnanosti, saj je bil edini, ki ni vrغل puške v koruzo. Medtem ko je lovil, smo se mi menili z našima vodičema, obenem pa izkoristili priložnost in metali pripombe prijatelju na račun nočnega lova sulca. Domača mojstra sta ta čas za nas nepričakovano vstala s skale, na kateri sta sedela, vzela svoji palici v roke in odšla k vodi. Mislili smo, da sta odšla delat družbo našem prijatelju, da mu ne bo dolgčas. Bučanje reke v temi je kazalo smer, v kateri sta izginila. Videlo se tako ni kaj dosti. Čez čas je do nas po strmini od reke prisopihal Timi. Prve besede, ki jih je izrekel, pa so nas ponovno vse šokirale: »Hiko ga že ima!« — »Nemogoče, šališ se!« smo nejeverno komentirali, po

drugi strani pa smo bili zadovoljni, da je vsaj kdo nekaj ujel. Samo še toliko o tej naši odpravi. Tisto noč ga je imel tudi Senad na palici, a je bil bojda ogromen in mu je potrgal najlon, ker je v temi zapeljal med ostre lehnjakove skale. Tega nismo mogli preveriti, zato pa nam je Hiko z veseljem pokazal svojega lepotca. Bil je malo večji od onega prejšnji dan, celih 115 cm smo mu namerili. Ostal nam je grenak priokus, kljub temu da smo imeli boljšo opremo in vabe. Tehnico uspeha je verjetno prevesilo znanje domačinov o navadah unskih sulcev, poznavanje rek in seveda povsem drugačen način sulčelova. Zaključek: na novih terenih, kjer se boste merili v lovu na kralja voda, se vedno ravnajte po domačih mojstrih, marsikaj se boste naučili od njih.

Nepozabni sulčelov

Takšne prigode so bolj zabavne narave, so pa še tiste druge, ki se jim bodo ostali ob pripovedovanju veselo nasmejali, za sulčarja, ki je bil udeležen pri tem, pa je bilo vse skupaj mogoče že na meji preživetja. Vremenske razmere, mraz, sneg, zmrzal in včasih nerazumna zagnanost ribičev pri lovu na kralja voda botrujejo marsikateremu dogodku, ki drugače ne bi bil niti omembe vreden. Posebno rado se zaplete pri lovu sulca iz čolna.

Tako se je naša družba odpravila lovit sulca na Ljubljano, in sicer nižje od vrhniškega ribiškega doma. V deželi je kraljevala zima z vsemi svojimi značilnostmi in nizkimi temperaturami. Trije smo se nagnetli v pravi rečni čoln z ravnim dnom, s tem da sem ga upravljal sam, obenem pa vodil to odpravo gostov iz druge ribiške družine. Pred začetkom sem jim preventivno pojasnil, kako naj se vedejo med lovom na čolnu in na kaj morajo biti pozorni. Še posebno sem jih opozoril na stabilnost čolna. Za vsak primer pa sem, poleg sulčarske opreme, vzel s seboj še rezervna oblačila, ki so bila zapakirana v nepremočljivo vrečo. Kot da bi slutil, kaj se bo zgodilo. Grelni elementi, ki sta jih tovariša prinesla s seboj v svojih nahrbtnikih, so med sulčelovom izpuhteli po grlu v podhlajena telesa in kaj kmalu se je po gostobesednosti udeležencev poznalo, da so pričeli učinkovati. Prednjačil je Ivo s svojimi zgodbami iz mladih dni in o lovu sulca na štajerskem koncu. V čolnu smo bili vsi dobre volje, tako da tudi slab uspeh ni kaj dosti vplival na razpoloženje. Po nekaj urah smo pripluli do izteka manjše rečice v Ljubljano. Ta del revirja se nahaja sredi Ljubljanskega barja in v bližini ni nobene naseljene hiše, razen neke vegaste lope, ki so jo, po pripovedovanju, napravili mladi iz sosednje vasi. Poleti jim služi kot zatočišče pred dežjem, ob zaužitju prevelike količine maliganov pa tudi za spanje.

Vodostaj Ljubljane je bil tisti dan malo višji, zato smo se privezali z vrvo na veje velikega drevesa, ki raste na izteku, da nas na tem obetavnem terenu ne bi rečni tok preveč hitro odnesel mimo. Met za metom smo česali tolmun v veri, da bo vsak čas prijel kateri od očakov, ki živijo v globinah. S prijateljem Tomažem sva stala, medtem ko je Ivo ves čas ribolova sedel. Še danes ne vem, kaj je botrovalo dogodku, o katerem vam pišem. Mislim, da je bil vzrok dvojen. Najprej je Tomaž zapel svojo vabo za drevo, ki raste malo nižje od sotočja in jo poskušal osvoboditi z napenjanjem ter cukanjem najlona. Ravno tedaj je vstal tudi Ivo, da bi malo pretegnil svoje otrdele ude. Tako smo naenkrat vsi trije stali v ozkem čolnu. Veja, na kateri je visela vaba, je pod pritiskom in napenjanjem počila in težka žlica je priletela mimo Tomaževega ušesa. Seveda je nehote trznil s celim životom, kar je spravilo iz ravnotežja tako mene kot Iva. Sam sem nekako navajen teh nenadnih zibanj čolna, saj ga uporabljam že dolga leta in vem, da je treba samo počepniti, da te ne vrže preko roba. Seveda tega nista vedela gosta in tako sem bil priča, ko sta vsak na svoji strani pristala v ledenem objemu Ljubljane. Bila sta tako presenečena, ker se je vse zgodilo v delčku sekunde, da nista imela časa niti zavpiti. Panično sta grabila za rob čolna, kar je skoraj povzročilo njegovo potopitev. Voda je namreč zelo hitro vdiralala preko preveč nagnjenih stranic v notranjost. Komaj sem ju prepričal, da se s plavanjem ob robu čolna spravita do brega Ljubljane, kjer sta potem z veliko težavo zlezla na suho. Seveda sta bila oba premočena do kože, da o mrazu ne govorim.

Na Barjanski ravnici je ta čas kazalo minus 4°C. Prav dosti časa nismo imeli, preden bi se oba podhladila in dobila težke ozeblin. Bili smo sredi ničesar, od tam je do najbližje hiše s čolnom namreč dobre pol ure vožnje, pod polnim plinom. Verjetno bi oba po tej vožnji pristala v bolnici, če bi sploh preživela. Bilo je treba res hitro ukrepati. Iskal sem rešitev in ponudila se je sama od sebe. Pogled mi je namreč odtaval do stare lope in do drv, ki so bila zložena pod njo. Pomislil sem, če je les, je verjetno tudi kako ognjišče. Res je bilo. V kotu kočje je kraljevala stara peč na drva. Z ognjem torej ni bilo problemov, še dobro, da sem kadil tiste čase, in v koči je postalo hitro znosno toplo. Fanta sta se preoblekla v moja rezervna oblačila, ki so sedaj prišla še kako prav. Oblečena sta bila res čudno, no, za silo je služilo svojemu namenu. Nad razbeljeno ploščo smo nato v nekaj urah dokaj dobro posušili njuna mokra oblačila in v kombinaciji z mojimi sta nato nadaljevala sulčelov. Moram pa reči, da ju tisti dan nihče ne bi več spravil v stoječi položaj na čolnu. Neka nepojasnjena skrb je vela iz njunih pogledov vse do konca sulčelova. Kasneje skozi leta sta še prihajala v naš ribiški revir loviti medved, vendar pa sta se vedno preventivno odločila za lov z brega.

Ribiških zgodb z neželenim kopianjem v ledeno mrzli vodi je kar nekaj, od teh, ki so se zgodile meni ali mojim prijateljem in verjetno tudi vam, vse pa so se končale na nek način s srečnim koncem. No nekatere so se žal končale tudi drugače, s smrtjo sulčarja. Zato bodite previdni za vodo med lovom sulca, zimske razmere pogojujejo, da se lahko takšno, neželeno kopianje, spremeni v borbo za preživetje.

Previdnost je mati modrosti

Z nepredvidenim kopianjem je povezana tudi naslednja zgodba, ker pa je čisto posebna, vam jo bom vseeno zaupal. Dogajalo se je pred desetletji v dolini Petra Klepca ob prečudoviti reki Kolpi. Zima je tisto leto bila kar mila, snega pa je kljub temu natrosilo obilo. Želja po sulčelovu nas je vodila po celi Sloveniji in tudi izven meja naše prelepe dežele. Tako sem se tisti vikend s prijatelji odločil, da obiščemo našo najbolj južno reko in poskusimo srečo s sulci tudi tam. Ker smo tisti čas bili še vedno v skupni državi in meje s Hrvati ni bilo, tako kot bo to v bližnji prihodnosti, smo se odločili, da se z dovolilnicami za sulčelov oskrbimo kar v Brodu na Kolpi. Po prihodu v ranih jutranjih urah je sledil prvi šok. V starem odsluženem »Wartburgu« smo namreč v prtljažniku zagledali dva, pravkar ujeta sulca, pa še majhna nista bila po vrhu vsega. Radovednost nas je kar pahnila skozi vrata stare gostilne, kjer so poleg pijače seveda prodajali tudi karte. Tu so med drugim beležili tudi uplen sulcev. Domnevali smo, da so sulčarji še vedno notri, če je bil že njihov plen na razstavi v prtljažniku pred vhodom v gostilno. Bučna skupina ljudi pri šanku je našo domnevo potrdila. Par kočevskih ribičev, ki je proslavljal svoj uspeh in obenem razlagal domačinom s te in one strani meje o tem, kako in kje sta ujela sulce. Seveda smo tudi mi pozorno prisluhnili zgodbi. Nekaj časa smo res zgubili, no, splašalo se je, saj smo dobili napotke, kje loviti in na kaj sta bila sulca ujeta. Minila je kaka ura, preden smo se odpravili proti izhodu. Saj veste, kavica pa grelni elementi in ribiške čenče. V tistem je v zadimljen prostor, skozi vrata, kar padel naš skupni znanec Daniel. Bil je ves blede, premražen in premočen. »Ja, kaj se je pa tebi zgodilo?« so bile naše prve besede. »Medved me je prisilil plavat!« je med šklepetanjem z zobmi komaj iztisnil skozi pomodrele ustnice. Najprej smo padli v krohot, saj smo mislili, da se *zafrkava* z nami, no, njegovo lice je ostalo preveč resno, da ne bi kaj hitro došli, da misli zares. »Kako, kje, kdaj, zakaj?« so deževala vprašanja z vseh strani. Sulčar se je najprej prerinil do zidane peči, si slekel višek premočene obleke, nato pa se tesno stisnil v njeno toploto in ko smo mu v premrzle roke stisnili še silce domačega žganja, je pričel pripovedovati.

S prijateljem sta lovila kak kilometer nižje od vasi Fara. Kljub močni odjugi sta gazila v polni sneg. Zaradi tega sta se odločila, da se razideta in z vabami predelata večje področje. Naš znanec je odšel po toku navzdol in čez čas, na sipini, zagledal velike odtise tac v mehkem snegu. Malo se je zdrzil, posebno ker so odtisi delovali dokaj sveže. Vseeno je želja po sulčelovu bila večja od previdnosti,

Medved na Kolpi

ki je, kot veste, mati modrosti in mu je tiho šepetala, naj čim prej zapusti ta kraj. Previdno si je ogledal okolico in ker v bližini ni opazil nikakršne nevarnosti, se je spustil do reke. Metanje vabe ga je čisto prevzelo, tako da ni niti opazil kosmatinca, ki je prikolovratil iz bližnjega grmovja za njegovim hrbtom, na isto sipino. Sami veste, da je včasih občutek, da vas nekdo opazuje, preveč močan, da bi ga prezrli. Takšnega je dobil tudi naš znanec, zato se je hitro obrnil in zagledal največjega medveda v svojem življenju, ki je stal ne polnih trideset metrov od njega. Vsi udi so mu odpovedali v trenutku. Preprosto povedano, ni se mogel premakniti, kot da bi se mu noge primrzile na tisto sipino. Ta čas je medved, ki ga je iz zimskega spanja verjetno prebudilo toplo vreme ter je sedaj kolovratil naokoli v iskanju prigrizka in krenil naravnost proti njemu. Daniel se je v trenutku ovedel in dojel, da gre za življenje, saj nikoli ne veš, kaj bo naredila lačna zverina. Obrnil se je in se oblečen pognal v ledene valove Kolpe. Na bregu sta ostala njegov nahrbtnik in ribiška palica.

Med plavanjem, naj to verjamemo ali ne, še čutil ni, da ga zebe. Verjetno je bil naboj adrenalina tako močan, da ga tisti trenutek ne bi zeblo niti pri plavanju čez Ledeno morje. Vsake toliko, ko je prišel na plitvejši del reke, je s strahom pogledoval preko ramena, če mu medved sledi. Hvala bogu, medved je zabredel samo do trebuha, potem pa ga je verjetno premamil vonj iz nahrbtnika, kjer se je nahajala znančeva malica. Medtem ko se je naš znanec oddaljeval v varno razdaljo, se je medved mučil z odpiranjem njegovega nahrbtnika.

Po hrvaški strani je peljala sicer makadamska, a precej urejena pot, vse tja do Broda. Po njej je hitel, kar so ga noge nesle, obenem pa s pogledom iskal prijatelja, da ga opozori na nevarnost. Zagledal ga je za prvim zavojem reke in po dokaj glasnem dogovaranju mu je uspel razložiti, kaj ga čaka, če bo krenil navzdol proti parkiranemu avtomobilu. Seveda jo je tudi ta jadrno ucrl po bregu navzgor proti Brodu. Kmalu za Danielom se je tudi on pojavil na vratih gostilne. Srečanje z zverjo, ki je pozabila, kakšni so zakoni narave in da mora pozimi spati, se je za njiju srečno končala, lahko pa bi se tudi tragično.

Zgodba se konča tako, da je naša družba odšla raje loviti v zgornji del Kolske doline, seveda smo stalno preverjali, kaj se nam dogaja za hrbtom, medtem ko sta Daniel in njegov prijatelj v spremstvu lokalnega lovca odšla po opremo in avto. Kasneje smo zvedeli, da je bil nahrbtnik precej razcefran, manjkalo pa je samo sendvič. O medvedu pa ni bilo sledu.

Vsak od sulčarjev, ki se že dolgo ukvarja z lovom na kralja voda, vam bo znal povedati kako podobno zgodbo, samo prisluhniti je treba. Marsikaj zanimivega, poučnega in smešnega boste izvedeli od starih prekaljenih mačkov.

Pa dober prijem vam želim povsod, kjer boste namakali svoje vabe v lovu na kralja voda.

Vladimir Mikec Miki

GENSKO ČISTA POSTRV

Vsaka generacija ima svoje težave. Tako je tudi v ribičiji. Nekdaj so bile vode relativno prazne, danes pa nas bremenijo podnebne spremembe in ribji plenilci, ki jih v času nastanka naše ribiške družine ni bilo v takem številu.

Po drugi svetovni vojni so bila vode (skoraj) prazne. Razlog za to so bile med drugim tudi vojske, ki so nekako morale preživeti. Tudi narava ni prizanašala opustošenim vodam: obilica snega in posledično visoke spomladanske vode so poskrbele, da se stalež rib nikakor ni mogel izboljšati. Povojno obdobje je bilo obdobje pospešene industrializacije, negativne posledice pa so bile pogoste zastrupitve vodotokov. Tržič je bilo nekdanje močno industrijsko mesto, zato so bile zastrupitve dokaj pogoste. Rib za porabljanje pa v tem času ni bilo možno kupiti: bodisi jih ni bilo na trgu ali pa zanje ni bilo dovolj denarja. Tega dejstva so se zavedali že naši predniki. Po koncu udarniških del in z ukinjanjem takratnih (ribarskih) zadrug je postala tudi ribogojnica Besnica finančno neuspešna. Po dogovoru na skupščini Ribarske zadruge Gorenjske in sklepa Občnega zbora RD Tržič je ribogojnico Besnice v upravljanje prevzela RD Tržič. Ni treba preveč modrovati: z velikimi napori je prva ribogojna ekipa vzpostavila ribogojstvo v ribiški družini. Ne samo da je vodah nadomestila poginule ribe v vodotokih in povečala stalež rib v ribolovnih vodah (ne pozabimo tudi velike katastrofe po izpustu HE Moste), ampak je prva ekipa vzpostavila tudi materialno osnovo (prej za ribogojstvo nismo imeli niti agregata), izobrazila novo ribogojno ekipo (ogromno zaslugo imajo tudi strokovna usposabljanja pri RZS). Ta volonterska ekipa je danes nosilec ribogojne dejavnosti v ribiški družini. Vendar je kljub naporom včasih treba imeti še srečo.

Po meni dostopnih podatkih je v letu 2010 Klavdija Bogataj za izdelavo diplomske naloge želela pridobiti praktično znanje v ribogojnici. Za pridobivanje praktičnega znanja se je dogovorila s gospodarjem. Kaj kmalu ji praktično delo ni več nudilo pričakovanega znanja. Zato se je dogovorila za raziskovalno delo, ki ga je opravljala na Biotehnični fakulteti na oddelku za zootehniko. Želela je ugotoviti, koliko je še relativno gensko čistih postrvi donavskega porekla v naših potokih. V RD Tržič je bilo vzorčenje v več potokih, vendar kjer se je izvajala sonaravna vzreja, so bili rezultati slabi. Ko pa smo vzorčili v potokih, kjer ni bilo posegov, smo dobili zelo čiste gensko potočne postrvi. Ugodni rezultati pri izdelavi diplome pa so vzpodbudili njenega mentorja, da je predlagal nadaljnje raziskave. Po več elektroizlovih smo le našli zaklad: v potoku Mošenik v izvornem delu, pod Ljubeljem, smo našli gensko čiste potočnice donavskega porekla. V našem filmskem gradivu je videti prvih 100 enoletnih mladice gensko čistih potočnic. Da smo prišli do številčne matične jate, ki jo lahko koristimo za nadaljnjo vzrejo, je preteklo več let. V ribogojnici Besnica imamo sedaj svojo matično jato in gojimo le gensko čiste potočnice. Zarod naseljujemo v vse gojitvene potoke, s katerimi upravljamo, višek pa prodamo tudi drugim ribiškim družinam. Nekaj jo pa vzrejamo do večje velikosti in jo vlagamo tudi v športnoribolovne vode.

V ribogojnici Besnica pa imamo tudi težavo: v poletnih mesecih zmanjka vode. Po prvem potresu v Posočju se je očitno nekaj spremenilo, kar povzroča pomanjkanje vode v poletnih mesecih. Gensko čista potočnica pa je še bolj občutljiva na temperaturo vode in vsebnost kisika v vodi.

Zato je gojitev le-teh zelo zahteven podvig. V začetku leta 2023 so nam vidre izpraznile bazen z enoletnimi mladimi. Ker je bila čez vodo tanka plast ledu, se ni videlo, da se stalež rib manjša – to smo opazili šele pri prvem čiščenju bazena, ko se je led stopil. Ker smo s smukanjem že končali, tudi nismo takoj opazili, da so se vidre lotile tudi matične jate in pri kasnejšem štetju smo ugotovili, da manjka še 98 samic.

Naj poudarim, da je že navadna potočnica praktično izginila iz revirja Sava. Pri iskanju vzroka sem prišel do podatka, da v 70. letih temperatura vode nikoli ni preseгла 18 stopinj, konec avgusta 2022 pa je imela 20,9 stopinje (vir: ARSO, temperature vode). V literaturi najdemo podatek, da je življenjski prostor potočnice s kisikom bogata voda s temperaturo do 18 stopinj. Torej: ribogojnica v Besnici žal ni več primerna za gojitev gensko čiste potočnice.

Naj povem, da smo imeli v ribolovnem okolišu Tržiške Bistrice 30. 10. 2018 zaradi hudega deževja hude poplave. Mnogo potočnic je zaradi hitrega naraščanja vode in zatem njenega hitrega umika ostalo na suhem. Ker se je ujma zgodila ponoči, so ribe na razlivnih travnikih poginile. Poginule ribe je RD v celoti nadomestila z gensko čistimi postrvmi, škode na infrastrukturi (mostovi, škarpe) pa je sanirala občina Tržič. Sanacijska dela v povodju Mošenika potekajo še danes.

S tem pa še ni konec težav, ki jih povzročajo podnebne spremembe. V revirju Sava je potočnica zaradi dviga temperature vode praktično izginila, lipana so dodobra zdesetkali kormorani. Ker so se dvignile zimske temperature na obalah severnih morij, se kormoranom ni bilo treba seliti na zimovanje na Mediteran. Namesto selitve so se prehranjevali v rekah in se za hrano počasi pomikali proti jugu. Gospod Edgar Pitzenbauer, znani muhar iz Nemčije, je natančno napovedal, kdaj se bo pojavil tudi pri nas. Napovedal pa je tudi posledice njihovega prihoda. Samo prizadevni ribogojni ekipi gre zasluga, da naši revirji niso prazni. Potem se je v naših revirjih pojavila vidra, najbrž zaradi posredovanja »prijatelj« narave. Pojavila se je celo v naši ribogojnici, zaradi česar smo morali ribogojne bazene ograditi z električnim pastirjem. Ampak škoda je bila že storjena.

Zaradi podnebnih sprememb (višanje temperature vode) v revir Sava intenzivno vlagamo šarenko, čeprav velja za alohtono (tujerodno) ribo. V revir Tržiške Bistrice in Mošenika pa že nekaj let vlagamo samo gensko čisto potočno postrv. Zarod slednje in mladice so zelo zaželene tudi pri drugih ribiških družinah in celo pri Zavodu za ribištvo. Seveda pa je gojitev gensko čiste potočnice bistveno bolj zahtevna od običajne potočnice. Prav zato imamo v planu izgradnjo nove ribogojnice na potoku Črni Graben. Ribogojnica ne bo nastala čez noč (upravni postopki in fizična gradnja), z veliko potrpljenja in naporom ekipe nam bo tudi to uspelo. Vsaj to dolgujemo našim znancem, da nas podnebne spremembe ne bodo prehiteli. Potrudili se bomo pa tudi, da bo zarod na razpolago tudi zainteresiranim ribiškim družinam.

Jožef Smolej

HUDOURNIŠKA KAMNIŠKA BISTRICA

Reke in potoki so nam v petek, četrtega avgusta zgodaj zjutraj, pokazale svojo pravo naravo. Struge, napolnjene z nekajdnevni dežjem, so začele prestopati bregove. Tudi iz goratega rezervoarja

Jez pod Homškim hribom leta 2021 in v šestih urah popolnoma zasuta struga na istem mestu v letu 2023, z novo strugo Kamniške Bistrice na levi strani.

Struga pred povodnjijo in po njej. Novo strugo si je Kamniška Bistrica na novo naredila na levi strani, 50 metrov od brežine stare struge. Dobro je viden tudi naravni golosek obrežnega rastja in drevja.

V RD Bistrica Domžale so zaradi zasutja vtokov z drobirjem presušili Radomeljska, Homška in Kikova mlinščica.

Kamniško-Savinjskih Alp, ki se je dodobra prenapolnil, so se vode prelile skozi doline, previse in balvane v strugo reke Pšate (iz smeri Krvavca) in v reko Kamniško

Kamniška Bistrica si je na več mestih naredila novo strugo, tudi pri tovarni Menina na Duplici. To je rezultiralo v poplavljanju naselja Nožice v Občini Domžale. Mesto A predstavlja sedaj zasuto staro strugo, mesto B predstavlja novo nastalo strugo. Spodnja fotografija kaže mesto nove struge in izliv, ki je poplavlil Nožice. Vir: Domzalec.si

Bistrice (iz smeri štirih kamniških dolin). Za vedno so se spremenila celotna porečja, pokrajina, predvsem pa ljudje, ki živimo na teh območjih.

Sistemi alarmiranja so bili ponekod sproženi, a po večini jih ni bilo, zato je prebivalstvu tudi nepripravljenost povzročila velikansko materialno škodo. Kjer so bila območja regulirana z visokimi nasipi in brežinami, tam škode skoraj ni bilo, povsod drugje pa je voda poiskala prosto pot in po večini uničila pomembne zaježitve, jezove in mostove, ki so ji bili na poti, proti izteku v Savo.

V vseh občinah so se v trenutku pokazala poplavna žarišča, ki jih ni nihče pričakoval. Morebiti je sedaj priložnost, da se nova poplavna območja popiše in vriše v hidrografske karte, na teh območjih pa gradbene posege v prostor prepove in omeji. Taka območja bi morale občine označiti s posebnimi tablami in napisom, da gre za poplavna območja z možnostjo širšega razlivanja. To je danes možno učinkovito narediti, saj nam pri tem pomagajo fotografije brezpilotnih letalnikov, ki so tistega nesrečnega dne naredili pomembne zgodovin-

ske utrinke in lahko služijo kot podlaga za nastajanje posodobljene hidro-kartografije.

Med slabosti te povodnje lahko – poleg uničenja vodotokov in rečne infrastrukture – štejemo še razdejanje ribjega življa, ki je preživelo le v manjšem obsegu, ostalo je bilo ali naplavljenno na izvenrečna območja, zasuta z drobirjem ali odplavljena. Škoda na ribjem življu in vodnem habitatu se bo ugotavljala še dolga leta. Glede na to, da so tudi preostali življenjski pogoji na rečnem dnu v slabem stanju, ni bentosa, ni skrivališč, zaradi interventnih gradbenih del teče ves čas motna voda, bo tudi prehranjevanje preostanka rib okrnjeno, kar bo zdesetkalo še tisto malo ribjega življenja. Torej lahko letos z gotovostjo pričakujemo najslabšo drst doslej, ta pa je ravnokar na svojem začetku.

Ribiči bomo morali v prihodnjih letih na vseh porečjih alpsko-gorskega sveta vložiti velike napore. Ko se bodo dela v vodah po intervencijskih in sanacijskih gradbenih delih umirila, bo treba zagotoviti repopulacijo prizadetih vodotokov z ribjimi vrstami. Poseben poziv

dajem na tem mestu Zavodu za ribištvo Slovenije, da s pomočjo pristojnega ministrstva pristopi k zagotovitvi večjega števila salmonidnih ribjih vrst, ki so utrpeli največjo škodo in ribiškimi družinam zagotovijo izjemo pri možnostih poribljavanja, da se bo v prihodnjem obdobju populacija rib revitalizirala in da na tekočih vodah ostane vsaj nekaj ribiškega turizma. Po naravni poti se življenje v naše vodotoke ne bo vrnilo tako hitro.

Na nas ribičih je, da stopimo skupaj in v času izvajanja nalog ribiškega upravljanja pomagamo izlovnim in drugim ekipam pri popisu škode, saniranju objektov in nato poribljavanju, ki nas čaka v prihodnjem obdobju.

Besedilo in fotografije:
dr. Tomaž Lavrič

UMETNE MUHE

VEZALNI MATERIAL, TRNKI & JIGI

051 253 841 www.lukafly.com

LUKAFLY

DOSTAVA PO CELOTNI SLOVENIJI ALI
OSEBNI PREVZEM V LJUBLJANI

Luka Jezovšek s.p., Črna vas 308a, 1000 Ljubljana

V OBJEMU MIRU IN NARAVE

Pred nekaj leti me je prijatelj Matic odpeljal na kolesarski izlet v okolico Grosuplja. Omenil je, da mi želi pokazati bajer, za katerega še nisem slišal. Vozila sva po obronkih gozda in nato, ko s kolesom ni šlo več, pot nadaljevala peš. Res se je, obkrožen s travnikom, trstikami in gozdom, pred nama pokazal manjši ribnik – ribnik Dobje. Spomnim se, da sva že od daleč opazila nekaj krapov, ki so plavali v plitki vodi in verjetno mi ni treba poudarjati, da sem se od tistega dne naprej večkrat spomnil na ta kraj in pogosto razmišljal o tem, kdaj bomo lahko šli tja loviti. V vodah Ribiške družine Grosuplje smo že lovili, in sicer na večjem, bolj dostopnem in predvsem precej bolj obljudenem ribniku Boštanj. Tam smo bili precej uspešni, tako da sem res komaj čakal, da bomo lahko preizkusili še manjšega.

Če smo na ribniku Boštanj lovili lani za zaključek poletnih počitnic, smo se letos na Dobje odpravili par tednov kasneje. A nismo bili sami. Pridružil se nam je Timov sošolec Anže. Tim je doma večkrat razlagal o sošolcu, ki je prav tako navdušen ribič in naključje je želelo, da je ta sošolec doma – iz Grosuplja. Dogovorili smo se za ribiško srečanje na eno od septembrskih sobot. Po nekaj težavah z navigacijo ter navodili, kako po gozdni potki priti do ribnika, smo se v zgodnjih jutranjih urah dobili ob vodi. Ribnik in njegova okolica sta bila pokrita z gosto meglo in sprva nič ni kazalo, da je pred nami topel in sončen dan. Zbrali smo se na »plaži«, na delu obale, ki je najbolj primeren za ribolov – polovica ribnika je obdana s trstiko, kjer je prepovedan ribolov, del pa je povsem ob gozdu in le zelo spreten ribič bi se odločil za poskus lova tam. Zato pa je dovolj prostora in nekaj izdelanih ribiških mest na spodnjem delu ribnika. Nedaleč stran nas je napis, da se ribnik Dobje nahaja v območju Nature 2000, opomnil na to, da lovimo v zaščitenem delu naravne krajine. Na to so nas med ribolovom spominjali tudi vodomci, ujede, ki so letele nad nami, ter tudi kakšna kača, ki je plavala mimo. Kulisa je bila zares čudovita.

Megla je vztrajala in z njo tudi nižje temperature. Ker smo pričakovali toplejše vreme, je fanta sprva precej zeblo. Predvsem Tim je bolj »zmrznjen« od Filipa in ga v takih primerih prične hitro tresti. A že pred leti smo našli precej preprosto in očitno

Takšnih klenov sta Anže in Tim na plovec ujela kar nekaj. Vmes pa še kakšno rdečeperko.

Filipov krap, največja in najtežja riba, ki smo potegnili ven iz ribnika Dobje. So pa vse, od najmanjše do največje, hitro odplavale nazaj.

rešitev – tek in poskoki. Sicer je minilo že nekaj časa, odkar sta se med ribolovom ogrevala na ta način, a ni bilo dolgo, ko je Tim skakal in telovadil. Ko pa se je dovolj segrel, je začel z ribolovom. Ko se nam je pridružil še Anže, sta se sošolca držala skupaj in lovila na plovec, kakšnih 50 metrov stran pa midva s Filipom na dnu s krmilnikom. Megla se je počasi dvigovala, ko je Filip rekel: »Grem še jaz malo teč!« Tudi on je očitno potreboval nekaj ogrevanja. Po drugi strani pa se je Anže kar takoj lotil lovljenja rib in to precej uspešno, saj je bila prva riba dneva klen, ki ga je prav on potegnil na suho. Sicer manjše rasti, a začeli smo dobro in dobili smo nekaj vzpodbude za nadaljevanje.

Medtem ko sta bila Anže in Tim že obsijana s soncem, sva s Filipom še vedno lovila v senci, ko je fant komentiral: »A lahko že končno tudi sem posije sonce?« Ko se je ozračje začelo ogrevati in z njim tudi voda, je bilo hitro opaziti tudi več akcije na gladini. Nekaj deset metrov stran od naju je iz vode skočil krap in poskusil sem srečo ter vrgel krmilnik z zrnem koruze na trnku v njegovo bližino. Res ni minilo dolgo, da je ven prišel manjši krap. Druga riba dneva. Nekaj fotografij in krap se je vrnil nazaj

Zjutraj nas je pričakala gosta megla in hladno vreme, tako da sta se fanta ogrevala s poskoki in tekom.

Sošolca iz 5. b razreda, Anže in Tim, sta tako čakala na prvi ugriz, ki ga je dočakal Anže.

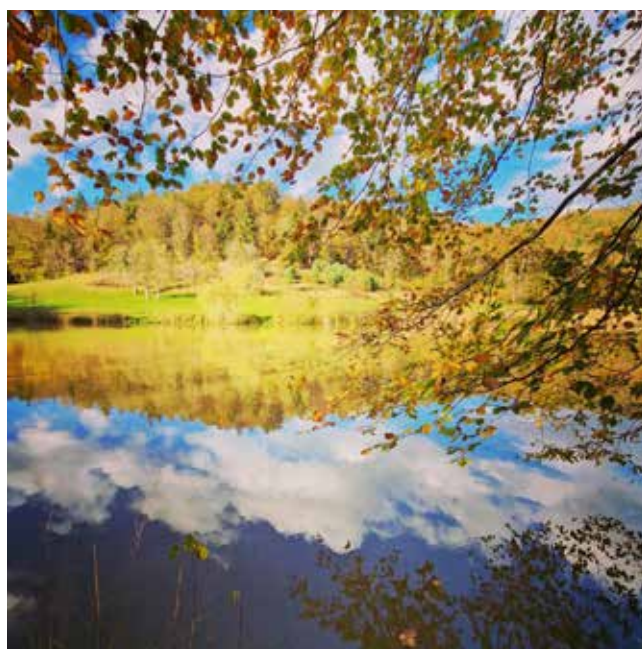
Napetost in pričakovanje sta naraščala, ko je bil Anže tik pred tem, da Filipovega krapa zajame v podmetalko.

Ribnik Dobje je skrit, deloma poraščen s trstičevjem, obdan z gozdom, a zato izjemno miren kraj za ribolov.

V začetku novembra sva se s Filipom na Dobje odpravila še vijačit.

Tako septembra kot novembra smo imeli z vremenom veliko sreče, da smo lahko uživali v čudovitem naravnem okolju.

v svoje domovanje. Vedno je lepo, ko v novem, še ne poznanim revirju ujameš svojo prvo ribo.

Medtem ko je Filip nadaljeval z ribolovom, sem šel pogledat, kako gre plovčkarjema. Ker je lovil precej blizu, sem Timu predlagal, naj poskuša z daljšimi meti. Ti mu še ne grejo najbolje od rok, tako da sem priskočil na pomoč in zalučal vabo, kolikor je le šlo, on pa je vmes prijel fotoaparata in naredil nekaj slik. Ker je imel polne roke, sem odložil palico in mu dal nekaj fotografskih nasvetov. Vmes pa naju je prekinil Anže: »Vidva imata ribo zraven, nekaj vama potaplja plovec.« Prijel sem aparat, da je lahko Tim na hitro stopil k palici in zategnil – tudi on je kmalu ujel svojo prvo ribo. Kot prej Anže je tudi Tim ujel klena. Pošteno sem se nasmejal, ko sem ju opazoval po Timovem ulovu. Skoraj istočasno sta namreč odprla usta in začela govoriti. Tim je rekel:

»Večji je od tvojega,« Anže pa: »Enak je kot moj!« Malce ribiške tekmovalnosti med sošolcema. Kjer pa se »prepirata« dva, tretji dobiček ima. In res je Filip zaklical: »Ribo imam! Res veliko ribo!« Stekli smo k njemu, kjer je Anže pograbil sak, in čakali. Nato smo nekaj časa opazovali ukrivljeno palico v Filipovih rokah, dokler ni bil še en krap v naših rokah. Bil

Prvi krap tiste septembrske sobote.

je večji od prvega in tudi tega smo kmalu vrnili nazaj v ribnik. Nato smo malo zamenjali opremo, saj je Anže prosil, da bi tudi on rad poskusil s krmilnikom. A do konca dne smo ribe ulovili le še s plovčarsko opremo. Nekaj klenov in rdeček smo še ujeli, nato pa se je dogajanje pod vodo ustavilo. A ko so se ribe umirile, so se fantje razživali. Pri ribolovu sem ostal sam, saj so oni trije raziskovali okoliški gozd, se lovili in igrali. Pomemben del ribarjenja je tudi ribiško druženje in zabava in prav je tako. Pomembno je, da smo zunaj, v naravi, ob vodi in da se imamo lepo, čeprav vmes tudi kdaj odložimo ribiško palico.

Po približno šestih urah smo zaključili svoj dan na ribniku Dobje. V vsem tem času je mimo nas prišlo le nekaj sprehajalcev in en ali dva psa. Res umaknjen in miren ter seveda zelo lep kraj za ribolov. Vedno bolj namreč cenim mirne kotičke in (skoraj) sem že obupal nad več revirji, ki so postali preveč oblegani in turistični. Zato se trudim najti jezera in ribnike, kot je ribnik Dobje, kjer si umaknjen, imaš svoj mir ter okoli sebe seveda čudovito naravno okolje in – veliko rib!

P. s.: V začetku novembra sva se s Filipom odpravila na Dobje tudi z opremo za vijačenje. A več o tem morda enkrat drugič.

Besedilo in fotografije: Blaž Dominik

NOVOLETNI MENU IZ SLADKOVODNIH RIB

Tudi za letošnjo slavnostno božično ali novoletno večerjo vam je Gojko pripravil predlog jedilnika. Tokrat predlaga dve jedi, ribjo žolco kot hladno predjed in ribji file v kari omaki kot glavno jed. Ribjo žolco lahko pripravimo iz različnih vrst sladkovodnih rib, za ribji file v kari omaki pa predlaga file postrvi, amurja, smuča ali kakšne druge ribe.

Mi smo vse jedi že preskusili, Gojko jih je pripravil v ribiškem domu Ribiškega društva Rače. Njihova priprava ni preveč zahtevna. Prepričani smo, da jih boste uspešno pripravili in vam bodo teknile, če se boste odločili, da jih letos pripravite v slavnostnem prednovoletnem času.

Ribja žolca

Za pripravo jedi za 10 oseb potrebujemo:

- 1,5 kg mešanih sladkovodnih rib
- 2 kg ribjih glav in kosti
- 20 dag korenčka
- 1 večjo čebulo
- 5 dag česna
- 15 dag peteršilja - korenine
- 30 dag stebelne zelene
- 8 listov želatine
- lovorov list
- nekaj zrnč popra
- sol

Ribe, ribje glave in kosti damo v večjo posodo, dodamo očiščeno zelenjavo in začimbe. Solimo in prelijemo z vodo, ki naj sega dva prsta čez ribo. Kuhamo eno uro do uro in pol. Precedimo in čisto juho damo v drugo posodo in jo kuhamo še nekaj časa, da se zreducira na približno 1 liter tekočine. Medtem ko se juha reducira, liste želatine namočimo v mrzlo vodo. Ko se zmehčajo, jih dodamo v reducirano juho. Ohladimo zelenjavo iz juhe, jo narežemo in dekoriramo v kalupe. Dodamo očiščeno meso rib in zalijemo z reducirano juho. Potem damo kalupe v hladilnik, da se žolca strdi.

Ob žolci lahko postrežemo hrenovo omako s kislo smetano ali kakšno omako z bučnim oljem in čebulo.

Ob jedi priporočamo polsuho, rose ali belo vino.

Ribja žolca. (Foto Gojko Škorič)

Ribji file v kari omaki. (Foto Borut Jerše)

Ribji file v kari (curry) omaki

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 80 dag ribjih filejev (postrv, amur, smuč ali kakšna druga riba)
- 4 dag gorčice
- 8 dag karija v prahu
- 0,5 l smetane za kuhanje
- 2 dl mleka
- sok in lupina 1 neškropljene pomaranče
- sok in lupina 1 neškropljene limone
- 8 dag moke
- 10 dag masla
- 1,5 dl oljčnega olja
- ščepec rdeče paprike v prahu
- sol, poper

Fileje posolimo, popoprano in z ene strani povaljamo v moki. V ponvi razgrejemo maslo in oljčno olje. Fileje damo peči in ko dobijo lepo zlato rjavo barvo, jih vzamemo s ponve in položimo na krožnik ter pokrijemo z alufolijo.

V preostalo maščobo damo gorčico in mleko, prekuhamo in dodamo nasekljano pomarančno in limonino lupino ter vse prekuhamo, da se mleko reducira. Potem dodamo še pomarančni in limonin sok in kari v prahu, vse dobro premešamo, posolimo in popoprano ter dodamo še ščepec rdeče paprike v prahu. Potem zalijemo s smetano za kuhanje, po potrebi dodamo še malo vode, damo v omako fileje in kuhamo še 10 minut.

Kot prilogo lahko ponudimo kuhano zelenjavo, njoke ali kuhan riž.

Ob jedi priporočamo polsuho belo ali rose vino, zelo lepo gredo k jedi zelen, vitovska grganja ali sauvignon.

Recepte pripravil: Gojko Škorič
Zapisal: Borut Jerše

ŠČUKEC IN RAKEC
LUKEC IN JAKEC

PIŠE
IN
RIŠE: MITJA
MANČEK

NASLEDNJE JUTRO SE JE JAKEC KOT PO NAVADI PRIPRAVLJAL K SVOJEMU ZAJTRKU,...

122

...VENDAR TOKRAT GA JE NEKAJ ZMOTILO. HEJ! KAJ PA DELAŠ?!

123

UFF! MAR NE MISLIŠ POJESTI UBOGEGA HROŠČKA?!

124

AMPAK MORAM JESTI ŽIVALI, DA PREŽIVIM. AH, NEUMNOST! POGLEJ TE LOKVANJE! POLNI SO VITAMINOV, MINERALOV IN VSEH HRANILNIH SNOVI, TAKO DA RES NE RABIŠ MUČITI TEH ŽIVALIC.

125

POGLEJ, KAKO JE TO DOBRO! MMM! MLJASK, MLJASK!

126

ZDAJ PA MORAM ITI. NO, PROBAJ ŽE, PROBAJ!

127

128

BRUH! KAKO OGABNO!

129

ČEZ NEKAJ TEDNOV JE LUKEC SPET PRIŠEL POGLEDAT JAKCA. HEHE. ŠE VEDNO TO JE. NAERT DELUJE KOT PO MASLU!

130

MLJASK! MLJASK! DOBRO JUTRO, JAKEC! KAKO SE POČUTIŠ? SLABO! VES ČAS SAMO POLEŽAVAM, KER NIMAM NOBENE ENERGIJE IN OBČUTEK IMAM, DA SE MI OKLEP KRHA.

131

KRHA, PRAVIŠ?! SLIŠI SE HRUSTLJAVO, HEHE. MLJASK! MLJASK! SLURP! SLURP!

132

RESK!
NEKAJ JE POČILO, A TO NI BIL LONEC. ALI JE TEGA STRIPA ŽE KONEC?

133

NADALJEVANJE PRIMOBNJIČE

A	Ali so ribiške družine med upravičenci do pomoči za odpravo posledic poplav? (Anže Petrovič, univ. dipl. prav.) 244	Antidopig za lovca in plen (Danilo Torej) 64
B	Bojan Božič je nedvomno najuspešnejši trener članske reprezentance Slovenije v lovu rib s plovcem (Jože Šmejc) 182	Brez njih ne bi uspeli (Jože Šmejc) 14
C	COP15 se je zaključil (Nevenka Lukić Rojšek) 44	
Č	Časovna veljavnost novosprejetih ribiško-gojitvenih načrtov (Jože Cepec) 5	4. Seja Upravnega odbora (Strokovna služba) 7
	Čigava je riba? (Dr. Miroslav Žaberl) 125	Članek o Sloveniji (Borut Jerše) 284
	»Čudak« (David Babič) 148	
D	Dan, ko smo lovili najvišje do sedaj (in uspeli podreti družinski rekord) (Blaž Dominik) 194	Dež (David Babič) 192
	Dr. Avgust Munda: Ribe v slovenskih vodah (Stane Omerzu) 204	2. februar – Svetovni dan mokrišč (Nevenka Lukić Rojšek) 45
	Druženje za spomin (RD Postojna) 355	Družinski izlet na Cerknjsko jezero: nepozabno doživetje in Urbanova prva ščuka (David in Urban Ševerkar) 315
	Družinski izlet na Ljubljansko barje (Blaž Dominik) 34	Drvanja – mrtva reka? (Dr. Marjan Toš) .. 106
	Državno tekmovanje LRP Društva upokojencev (Ivan Lesjak) 355	20. srečanje v pripravi ribjih jedi in tekmovanje v športnem ribolovu s plovcem (Ribiško društvo Rače, Silvo Koren) 128
E	Ekipa RD Ptuj ubranila naslov državnih prvakov (Jože Šmejc) 378	Ekipa RD Slovenska Bistrica osvojila jubilejni pokal (Jože Šmejc) 382
	31. Državno prvenstvo v lovu rib s plovcem 2022 (Jože Šmejc) 15	
G	Gašper Peček in Miran Brumec državna prvaka v IRP invalidi (Jože Šmejc) 299	Gensko čista postrv (Jožef Smolej) 391
H	Hudourniška Kamniška Bistrica (Dr. Tomaž Lavrič) 392	
I	Interventni zakon o ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 ter pravice ribiških družin (Anže Petrovič, univ. dipl. prav.) 285	Izjemni športni dosežek Mitje Kmetca je navdušil tudi župana občin Lenarta in Svete Trojice (Jože Šmejc) 97
J	Jan Samec nas je s svojim delom navdušil! (Jože Šmejc) 342	Je treba ponastaviti (David Babič) 30
	Jubilejni pokal Alpe-Jadran in glasila Ribič (Uredništvo) 297	
K	Kaj je jeseni drugače (Tomaž Modic) 358	Kaj početi med lovopustom (Danilo Torej) 24
	Kako ujeti kraljico morja – orado (Vladimir Mikec) 304	Kako ujeti velikega morskega črva (Vladimir Mikec) 226
	Kam teče Kamniška Bistrica? (Dr. Tomaž Lavrič) 70	Kdo onesnažuje slovenska jezera? (Dr. Miroslav Žaberl) 164
	Ko birokrati delijo pravico in odškodnino (Janez Čadež) 108	Ko solidarnost krepi ribiškega duha in tovarništvo (Blaž Močnik) 326
	Komentar na odziv in pojasnilo ministrstva za Kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na članek v reviji Ribič »Časovna veljavnost novosprejetih ribiško-gojitvenih načrtov« (Jože Cepec) 124	Komu verjeti (Tomaž Modic) 151
	Končno poročilo z rezultati 36. Odprtega prvenstva slovenije ter 24. Državnega prvenstva za najboljšo umetno muho (Luka Lukman) 95	Konferenca EAA o prihodnosti ribiških klubov (Mag. Igor Miličič) 364
	Krap na dva načina (Borut Jerše) 118	Križanka 117
L	Lenarški ribiči so zborovali (Marjan Toš) .. 110	Lepota je v manjšem (Blaž Dominik) 356
	Leteče mravljice - poletni problem ali pa blagoslov (Tomaž Modic) 276	Lov soma z vijačenjem skozi štiri letne čase (Stane Omerzu) 26
M	Malo tolerance in zvestobe sebi (Tomaž Modic) 115	Marec (David Babič) 65
	Mednarodni sejem Lovstva in ribištva 2024 v Gornji Radgoni (Marko Krajnc, Borut Jerše) 362	Mednarodni tečaj tehnik muharjenja (Miroslav Žaberl) 277
	Mladinski tabor ribiške družine Barje (Toni Janežič) 310	Muharjenje na Unici (Vladimir Mikec) ... 153
	Muharjenje z otroki (Miha Žejn) 146	Muharski sejem EWF V Fürstenfeldbrucku (Jure Ušeničnik) 170
N	Na morje (David Babič) 309	Načrt B (Blaž Dominik) 273
	Naprej k vodi (Dr. Tomaž Lavrič) 190	Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo (Marko Krajnc, dr. Miroslav Žaberl) 162, 202
	Nazaj k začetkom (Blaž Dominik) 149	Nepozabni Los Roques (Sebastjan Hajnšek) 350
	Novi mladinski državni prvak v muharjenju (Matjaž Brodnik) 374	Novinarska konferenca pred Dnevi ribištva (Uredništvo) 90
	Novinarska konferenca Ribiške in Lovske zveze (Uredništvo) 6	Novoletni menu iz sladkovodnih rib (Borut Jerše) 396
O	O obnašanju na revirjih, še enkrat (Tomaž Modic) 196	O sulčelovu malo drugače (Vladimir Mikec Miki) 387
	Ob reki Muri obeležili svetovni dan rek z že devetimi Mura festivalom (Monika Podgorelec, Anja Cigan) 335	Obisk sejma lova in ribolova v Celju (Jurij Krošelj) 145
	Obveznoti ribiških družin pri ravnanju z osebnimi podatki (Anže Petrovič, univ. dipl. prav.) 86	Ocvrte ribje palčke z bučnimi semeni in koruzno moko (Borut Jerše) 359
	Od Drave do Atlantika (Danilo Torej) ... 265	Odgovor na prispevek Časovna veljavnost novosprejetih ribiško-gojitvenih načrtov (Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano) 124
	Oman, o man! Boštjan (Peter Zagožen) ... 228	28. Mladinski muharski tabor Osilnica 2023 (Aleš Horvat) 210
	Otvoritev muharske sezone (Toni Janežič) 104	
P	5. seja UO RZS z dne, 9. 3. 2023 (Strokovna služba RZS) 90	Podkovani krap 2023 (UO RD Barje) 82
	Podobne, pa vendar ne enake ribe (Danilo Torej) 103	Podobne, pa vendar ne enake ribe (2. del) (Danilo Torej) 144
	Podobne, pa vendar ne enake ribe (3. del) (Danilo Torej) 186	Pogoji za zakonito izvajanje videonadzora s strani ribiških družin (Anže Petrovič, univ. dipl. prav.) 208
	Pokal Alpe – Jadran, jezero Pristava (ZRD Maribor) 202	Pomen rib in ribolova v starejši železni dobi (Bine Kramberger, Anja Hellmuth Kramberger) 134
	Pomen rib in ribolova v starem Egiptu: Gospodarska aktivnost, del religije in hobi (Bine Kramberger, Anja Hellmuth Kramberger) 211	Poplave – Bistrica Domžale (RD Bistrica Domžale) 251
	Poplave – Koroška RD (Koroška RD) 250	Poplave – RD Jesenice (RD Jesenice) 290
	Poplave – RD Ljubno (RD Ljubno) 248	Poplave – RD Medvode (RD Medvode) 291
	Poplave – RD Mozirje (RD Mozirje) 249	Poplave – RD Šempeter (RD Šempeter) ... 289
	Poplave – RD Velenje (RD Velenje) 288	Popolno RZS-čaranje (Blaž Dominik) 73
	Poročilo RZS za sestanek EAA Birmingham (VB) (Mag. Igor Miličič) 328	Posledice katastrofalnih poplav na ribjem življu in na delovanju ribiških družin (Dr. Miroslav Žaberl) 242
	Postati ena najboljših muharskih destinacij na svetu (Blaž Močnik) 205	Postrv na več načinov (Borut Jerše) 158
	Posvet inventarizacija vodotokov in uporaba sistema Ribkat (Mag. Igor Miličič) 168	Posvet o prihodnosti upravljanja z domo-rodno potočno postrvjo (Niko Hari) 329

Posvet s predstavniki NVO, ki delujejo na področju varstva in zaščite živali v Državnem zboru Republike Slovenije (Mag. Igor Miličič)	7	Ribnik Plastenka (Toni Janežič)	348	Tabor ZRD Primorske tokrat na Moli (RD Bistrica)	266
Pravna sredstva zoper neuskklajeni RGN (Jože Cepec)	46	Ribolov in vzreja rib v mlajši železni dobi in antiki (Bine Kramberger, Anja Hellmuth Kramberger)	174	Teče tudi čas (David Babič)	232
Praznik druženja ob ribolovu in ribji kulinariki (Borut Jerše)	267	Ribolov s krmilnikom na rekah (Toni Janežič)	142	Tradicionalni sulčelov Ribiške družine Barje (Toni Janežič)	69
Praznik druženja ob ribolovu in ribji kulinariki v Račah (Silvo Koren)	19	Ribolov v Angliji (1. del) (Krištof Cuderman)	269	Tradicionalno srečanje ob odprtju sezone na jezeru Klivnik (RD Bistrica)	233
Prednosti in pasti uporabe lahkega pribora (Tomaž Modic)	236	Ribolov v Angliji (2. del) (Krištof Cuderman)	301	30 let pokala Alpe –Jadran in pokala glasila Ribič (Drago Őrnik)	180
Predpriprave na muharsko sezono (naše prvo vezanje muh) (Blaž Dominik)	112	Ribolov v bakreni dobi (Bine Kramberger)	51	23. Svetovno prvenstvo LKO (Aleksander Kolar)	370
Predstavitev projekta CRP – strategija upravljanja s potočno postrvjo (Tina Leskošek)	50	Ribolov v bronasti dobi (Bine Kramberger, Anja Hellmuth Kramberger)	91	Tudi ribiči pomagamo žabam pri selitvi na mrestišča (Rajko Zajc)	107
Prihodnost promocije ribolovnega turizma (Marko Krajnc, Borut Jerše)	84	Ribolov v kamni dobi (Bine Kramberger)	8	U	
Protidopinska konferenca SLOADO za športne zveze (Mag. Igor Miličič)	127	Ribolov v srednjem veku (Bine Kramberger, Anja Hellmuth Kramberger)	253	Učinkovito vezanje muh (Tomaž Modic)	36
Prvič z muharico v roki (David Primožič)	234	Ribolovna dovolilnica za ciprinide in roparice (Dr. Miroslav Žaberl)	325	Ujma (Dr. Miroslav Žaberl)	324
Prvih 10 (Miha Žejn)	29	S		Umetna muha (Doc. dr. Miroslav Žaberl)	166
Prvo memorialno mednarodno tekmovanje v spomin Tončka Bačiča (Jože Šmejc)	55	Savinja po katastrofalnih poplavih – se bomo sposobni ogniti napakam iz preteklosti in se lotiti obnove sonaravno? (Borut Jerše)	366	Upravljanje z reklamami v dobrobit kečige (Eva Horvat, dr. Polona Pengal)	258
R		70. obletnica delovanja ribiške družine Radovljica (Roman Zupanc)	339	Urejati da ... toda, kako? (Blaž Močnik)	206
RAJP 2022 (Stane Omerzu)	12	27. Srečanje muharjev Žužemberk (Zoran Leko)	233	Uspešni Brane Perc (Jože Šmejc)	139
Razočaranje (Dr. Miroslav Žaberl)	2	7. seja UO RZS (Mag. Igor Miličič)	328	Uspešnim športnim ribičem želimo, da se jim uresničijo njihove želje (Jože Šmejc)	222
Razpis natečaja 37. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2024 in 26. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh (Matej Delak, dr. Miroslav Žaberl)	381	Seja Skupščine v mandatu 2022–2027 (Uredništvo)	126	Uspešno upravljanje z ribjim življem v bohinjškem ribiškem okolišu (Borut Jerše)	218
Razpis XXIX. Tabora mladih muharjev Osilnica 2023 (Dr. Miroslav Žaberl, Aleš Horvat)	101	Sestanek mladih ribičev RD Slovenska Bistrica (Konrad Hohler)	193	Uspešno zaključen natečaj RZS za najuspešnejšo ribiško družino pri pridobivanju mladih članov (Aleš Horvat)	48
Razstava soške postrvi v Državnem zboru (Uredništvo)	207	Sestanek s predstavniki EU komisije (Mag. Igor Miličič)	127	Utrinki s Svetovnega mladinskega prvenstva v lovu rib z umetno muho (Ambrož Paljk)	345
Rečni kapič ali rečni glavoč (neogobius fluviatilis), nova sladkovodna ribja vrsta za Slovenijo (Meta Povž, Franc Kosi)	341	Sestanek skupine NVO za trajnostni razvoj (NVO)	49	Uvodnik (Dr. Miroslav Žaberl)	122
Reko Pesnico, ki mirno teče, (končno) čakajo lepši časi? (Marjan Toš)	71	Sestanki komisije za uposabljanja uredniškega odbora RZS, Tekmovalne komisije RZS in Komisije za delo z mladimi (Strokovna služba RZS)	49	V	
Ribe so pa šle v slast (Boža Herek)	31	Skupni lov sulca z mednarodnim pridihom (Jure Ušeničnik)	68	V objemu miru in narave (Blaž Dominik)	394
Ribiška družina Brežice (Uredništvo)	132	Sladkovodni ribiči želimo aktivno sodelovati v poplavljeni obnovi vodotokov in življenja v njih (Borut Jerše)	333	V RD Pesnica so pridno delali (Marjan Toš)	31
Ribiška družina Grosuplje (Uredništvo, povzeto po spletni strani RD)	368	Slovenija in Petar Dimitrovski tretja na svetu (Jože Šmejc)	262	V spomin – Andrej Dornik - starejši	316
Ribiška družina Kostanjevica na Krki praznovala 70 let uspešnega delovanja (Jože Šmejc)	336	Smuč (Stane Omerzu)	61	V spomin – Andrej Valentinčič	111
Ribiška družina Laško (Martin Blatnik, RD Laško)	332	Solata iz ribjega mesa in zelenjave ter ribji lonc (Borut Jerše)	238	V spomin – Gregor Bratanič	111
Ribiška družina Ljubno (Uredništvo)	20	Sonaravno ali pohleпно, to je zdaj vprašanje? (Dr. Marjan Toš)	296	V spomin – Igor Valentinčič	111
Ribiška družina Medvode (Uredništvo)	216	Svetovno prvenstvo v ribolovu s plovcem (Avgust Prelog)	343	V spomin – Ivan Ferk	33
Ribiška družina Mozirje (Uredništvo)	100	Š		V spomin – Ivan Vindiš	231
Ribiška družina Sotla (Uredništvo)	172	Ščuke, veter in veter ... (Luka Pesjak)	187	V spomin – Janez Zidanšek	316
Ribiška družina Voglajna (Uredništvo)	294	Ščukec Lukec in Rakec Jakec (Mitja Manček)	39, 79, 119, 159, 199, 239, 279, 282, 322, 397	V spomin – Janko Zupanc	33
Ribiška sreča za ribiča Denisa Đurana iz Razkrižja (Jože Žerdin)	107	Ščukijada 2023 (RD Novo mesto)	131	V spomin – Jože Šavrič	111
Ribiški sejem EOS 2023 – nas čaka kaj novega? (Tomaž Modic)	76	Ščukolov s supa na ribnikih opekarna Vrhnika (Toni Janežič)	184	V spomin – Konrad Krhlikar	111
Ribiško srečanje v Podjunu (Marko Koračin)	247	60. Obletnica tekmovanja Podkovani krap ribiške družine Barje (Toni Janežič)	224	V spomin – Miloš Tomše	150
Ribja solata in postrvi file (Borut Jerše)	278	Šmartinsko jezero, biser ob Celju (Toni Janežič)	385	V spomin – Mirko Preglau	191
Ribje pogačice s hladno kumarično omako in postrv v sonora* omaki (Borut Jerše)	38	44. kongres CIPS (Dr. Miroslav Žaberl)	167	V spomin – Ostoja Gašparović	33
Ribji kotleti s čebulo in pivom ter koreselj, kuhan v mineralni vodi z vinom (Borut Jerše)	78	T		V spomin – Robert Bizjan	111
Ribji lonc po andaluzijsko in Ribji fileji v jajčni omaki (Borut Jerše)	318	Tabor mladih ribičev v Kočevju (Tomaž Arko)	268	V spomin – Tomaž Kržišnik	268
Ribji polpeti (Borut Jerše)	198	Tabor mladih ribičev v Račah (Borut Jerše)	314	V spomin – Tone Urbas	191
				Vabilo: Ribiško društvo Rače (Dr. Miroslav Žaberl, Aleš Horvat)	130
				Vandali uničevali imetje ribičev Ribiške družine Murska Sobota (Jože Žerdin)	32
				Voščilo (Dr. Miroslav Žaberl)	362
				Vremenske spremembe in muharjenje (Tomaž Modic)	317
				Z	
				Zaključek 36. Odprtega prvenstva (Komisija MVK)	264
				Zgodba o nekem rojstnodnevem darilu (1. del) (Blaž Dominik)	312
				Zimski ribolov s krmilnikom (Toni Janežič)	22
				Zimski ribolov ščuke (Toni Janežič)	59
				Zmagaj na jubilejni 10. ščukijadi in prejmi kolesce Shimano Stella (RD Barje)	295

Zima nekatere odvrne od vode, spet drugi pa ne poznajo mraza. (foto: B. Dominik)